№ 32. Warszawa, dnia 10 grudnia 1926 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 85 groszy, poleconą 1 zł. 15 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ.

Przepisy ogólne.

343.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1926 r.

w sprawie niektórych zmian statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

Na podstawie art. 14 ustawy z dn. 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R .P. Nr. 75, poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Zatwierdza się uchwalone na Sejmiku Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w dniu 19 maja 1926 r. zmiany statutowe, a mianowicie:

IV dodatek do statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego z dnia 8 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 519) i do I dodatku z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 254), II dodatku z dnia 30 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 645), III dodatku z dnia 14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 66).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z d. 25 listopada 1926 r. Nr. 116, poz. 671).

———

Załącznik do rozp. Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1926 r. (poz. 671).

IV. DODATEK

do statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego z dnia 8 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 519) i do I dodatku z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 254), II dodatku z dnia 30 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 645), III dodatku z dnia 14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 66).

I. § 4a ust. 4: II dodatku do statutu z dnia 30 lipca 1923 r.

§ 4b ust. 3: (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 645) otrzymują następujące brzmienie:

„Przy udzielaniu pożyczek żytnich i dolarowych nie potrąca się poprzednich zwaloryzowanych hipotek Ziemstwa".

II. § 2 ust. 2 II dodatku do statutu z dnia 30 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 645) otrzymuje następujące brzmienie:

„Konwersję przymusową wszelkich hipotecznych landszaftowych pożyczek uchwaloną przez Sejmik Ziemstwa w dniu 18 czerwca 1923 r., a zatwierdzoną rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 30 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 645) wyjaśnia się w drodze autentycznej interpretacji w ten sposób, że konwersja ta nie jest nowacją, lecz tylko przeliczeniem dawniejszych zobowiązań w markach niemieckich na marki polskie, mającem na celu wycofanie z obiegu wszelkich listów zastawnych byłej Posener Landschaft oraz wprowadzenie jednolitego systemu listów zastawnych Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego".

Listy konwersyjne złotowe emitowane w wykonaniu rozporząrdzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych w ostatecznem brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213) wydaje się w sztukach po 10, 100 i 500 złotych z oprocentowaniem na 4%.

Posiadacze listów zastawnych złotowych, wydanych na zasadzie rozporządzenia waloryzacyjnego (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213) wybierają z grona swego delegata dla strzeżenia praw posiadaczy tychże listów zastawnych. Delegat musi być obywatelem polskim i zatwierdzonym przez Komisarza Państwowego przy Poznańskiem Ziemstwie Kredytowym.

Nowoskonwertowane długi hipoteczne mają oprocentowanie 5%, z czego 4% przypada na oprocentowanie, ½% na umorzenie i ½% na administrację długu. Czasokres umorzenia wynosi 55½ lat. Spłata długu konwertowanego jest dozwolona tylko listami zastawnemi.

344.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW I MINISTRA SKARBU.

z dnia 19 listopada 1926 r.

w sprawie zmiany § 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dn. 16 czerwca 1926 r., tyczącego się kosztów w sprawach przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 25 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37,poz. 237) zarządza się co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 16 czerwca 1926 r. celem wykonania ustawy z dnia 25 marca 1926 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 424) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 3 (Do art. 12). Do podań, załączników, świadectw i odpisów, podlegających opłacie wedle art. 12 ustawy, stosuje się — w myśl art. 74 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 28, poz. 284) w brzmieniu, ustalonem art. 174 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) — artykuły 140, 142 do 145, 148 do 154, 157, 158, 160 i 161 tej ostatniej ustawy.

Opłaty te wynoszą:

1) od pierwszego egzemplarza podania — 3 zł. bez względu na ilość arkuszy (art. 145 p. 1);

2) od każdego załącznika, jako też od każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania, wraz z niem złożonych — po 50 gr. Podanie ponowne, przy którem jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlega opłacie; od załączników opłaca się jednak po 50 gr. od sztuki (art. 145 p. 2 i ustęp drugi);

3) za świadectwo — 3 zł. bez względu na ilość arkuszy (art. 154 ustęp pierwszy);

4) za odpis, sporządzony i poświadczony przez Najwyższy Trybunał Administracyjny — 1 zł. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157 ustęp pierwszy);

5) za poświadczenie przez Najwyższy Trybunał Administracyjny zgodności z pierwopisem odpisu, sporządzonego nieurzędownie (przez samą stronę) — 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (art. 157 ustęp drugi p. b).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z d. 25 listopada 1926 r. Nr. 116, poz. 672).

Podatki bezpośrednie.

345.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 2 sierpnia 1926 r.

o podatku od lokali.

Art. 1. Na rzecz gmin miejskich oraz na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast, jako też na rzecz funduszu kwaterunkowego wojskowego pobiera się, począwszy od dnia 1 sierpnia 1926 r., podatek od lokali na zasadach ustawy niniejszej.

Do zapłaty podatku od lokali obowiązane są osoby fizyczne i prawne, zajmujące lokale.

Przedmiot podatku.

Art. 2. Podatkowi podlegają wszelkiego rodzaju lokale na obszarze gmin miejskich, z wyłączeniem lokali, wymienionych w art. 3 niniejszej ustawy.

Art. 3. Podatkowi nie podlegają:

1) kościoły, świątynie i lokale, przeznaczone wyłącznie na stałe domy modlitwy, należące do uznanych w Państwie wyznań religijnych;

2) budynki fabryczne, przeznaczone na cele przemysłowe, z wyłączeniem budynków mieszkalnych;

3) lokale, zajmowane przez urzędy i instytucje państwowe lub samorządowe oraz przez instytucje naukowe, oświatowe, dobroczynne i wyznaniowe, z wyjątkiem części tych lokali, odnajmywanych lub oddawanych bezpłatnie do użytkowania osobom trzecim;

4) lokale w domach nowobudowanych, nadbudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r. przez lat 10 od wprowadzenia lokatorów, tudzież budowle, zwolnione od podatków w myśl art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 786); przepis powyższy nie odnosi się do gmin miejskich, zaliczonych do uzdrowisk o charakterze użyteczności publicznej po myśli ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254);

5) lokale, zajęte przez cudzoziemskich przedstawicieli dyplomatycznych, uwierzytelnionych przy Rządzie Polskim, i inne osoby, należące do składu poselstw i misyj, przez konsulów generalnych, konsulów, wicekonsulów i agentów konsularnych, będących poddanymi tego państwa, które ich mianowało, albo jeżeli przedstawiciele polscy w tych państwach korzystają z podobnych ulg, oraz lokale, służące na potrzeby tych poselstw, misyj lub konsulów;

6) lokale, czasowo niezamieszkane lub nieużytkowane na cele przemysłowe, handlowe i t. p.;

7) mieszkania jedno i dwupokojowe, zajmowane przez bezrobotnych, o ile nie mają sublokatorów;

8) lokale jedno i dwuizbowe, zamieszkałe przez inwalidów, wdowy i sieroty tychże, pobierające rentę inwalidzką i osoby, pobierające wsparcie na starość i niemoc oraz wsparcia z ubezpieczeń społecznych;

9) lokale, zajmowane przez dozorców domowych.

Podstawa wymiaru.

Art. 4. Podstawę wymiaru podatku stanowi roczne przedwojenne komorne, płacone w czerwcu 1914 r., a przerachowane na złote stosownie do postanowienia art. 6 p. 4 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), względnie wartość czynszowa z czerwca 1914 r. lokali, nie oddawanych wówczas w najem lub odstąpionych do bezpłatnego użytku, w ten sam sposób przerachowana.

Stopa podatku.

Art. 5. Stopa podatku od lokali wynosi ogółem 8% podstawy wymiaru, z których 4% przypada na rzecz odnośnych miast, 2% na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast i 2% na rzecz funduszu kwaterunku wojskowego.

Terminy płatności podatku.

Art. 6. Podatek od lokali płatny jest w ciągu miesięcy: lutego, maja, sierpnia i listopada każdego roku, w równych ratach kwartalnych, płatnych za bieżący kwartał kalendarzowy.

Organa wymiaru i poboru oraz odwołania.

Art. 7. Podatek od lokali obowiązane są wymierzać i ściągać organa związków komunalnych miejskich bezpośrednio od lokatorów.

Wpływy, przypadające na rzecz państwowego funduszu rozbudowy i funduszu kwaterunku wojskowego (art. 5), organa związków komunalnych miejskich obowiązane są wnosić do kas skarbowych na rzecz każdego z tych fnuduszów oddzielnie co miesiąc w ciągu 10 pierwszych dni następnego miesiąca. W razie niedopełnienia przez miejskie związki komunalne obowiązków, wynikających z niniejszego przepisu, przysługuje Ministrowi Skarbu prawo wstrzymania wypłaty tym związkom odpowiedniej części ich udziałów w podatkach państwowych lub należnych im dodatków do podatków państwowych.

Art. 8. Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi prawo wniesienia odwołania w ciągu dni 14.

Odwołanie rozstrzygają władze, przewidziane w punktach 4 i 5 art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747), a dla gmin miejskich, znajdujących się na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego, władze, przewidziane w § 69 i następnych ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. Ust. pr. str. 152).

Art. 9. Szczegółowe przepisy o wymiarze, poborze i przymusowem ściąganiu podatku od lokali, tudzież o odwołaniach od wymiaru, oraz o rozkładaniu na raty i umorzeniach ustanowi rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Przepisy końcowe.

Art. 10. Z dniem 1 sierpnia 1926 r. tracą moc obowiązującą:

1) przepisy części IV art. 21 — 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 2 poz. 6) oraz ustepów 1, 2 i 3 art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747);

2) postanowienia art. 17 lit. a), b), c), d), e), f) ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 346) oraz postanowienie art. 18 tej ustawy, o ile dotyczy podatku od lokali.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 681) wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 16 punkt 1) wyraz „kwaterunkowego" zastępuje się wyrazami „od lokali";
b) uchyla się przepisy, zawarte w art. 17, 18 i 19, o ile są zastąpione przepisami niniejszej ustawy, przyczem podatek od lokali pobiera się, począwszy od dnia 1 sierpnia 1926 r., przez lat 7, to jest do dnia 31 lipca 1933 r.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1926 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego. Ustawa niniejsza gaśnie z dniem 31 grudnia 1933 r. co do poboru podatku od lokali na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast i funduszu kwaterunku wojskowego.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 17 września 1926 r. Nr. 94, poz. 550).

346.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 16 listopada 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o podstawowych cenach węgla kamiennego, miarodajnych przy przyjmowaniu węgla, dostarczonego na poczet zaległych należności podatkowych w okresie dni 30, poczynając od dnia 24 listopada 1926 r.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 505), wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w celu wykonania ustawy z dnia 25 marca 1926 r. o uiszczaniu podatków bezpośrednich i niektórych opłat skarbowych w naturze zbozem i węglem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 212), ustala się następujące ceny węgla kamiennego (loco wagon — kopalnia), miarodajne przy przyjmowaniu wspomnianego węgla, dostarczonego na poczet zaległych należności w okresie dni 30, poczynając od dnia 24 listopada 1926 r.

Gatunek	Klasy kopalń					
	I a	I b	II a	II b	III a	III b
powyżej 40 mm.	24.45	24.00	23.03	22.27	20.85	19.57
70 — 35	24.30	23.85	22.87	22.12	20.70	19.50
70 — 30	24.00	23.55	22.57	21.90	20.40	19.20
65 — 35	24.22	23.77	22.80	22.05	20.62	19.42
60 — 35	24.15	23.70	22.72	21.97	20.55	19.35
60 — 30	23.85	23.40	22.45	21.75	20.32	19.12
60 — 25	23.40	22.95	22.05	21.30	19.95	18.75
55 — 30	23.62	23.17	22.27	21.53	20.10	18.90
50 — 30	23.40	22.95	22.05	21.30	19.95	18.75
45 — 35	23.62	23.17	22.27	21.53	20.10	18.90
45 — 30	23.10	22.65	21.75	21.07	19.65	18.52
45 — 25	22.50	22.05	21.15	20.47	19.12	18.00
45 — 20	21.90	21.53	20.62	19.95	18.67	17.55
40 — 30	22.35	21.90	21.07	20.40	19.05	17.93
40 — 25	21.90	21.53	20.62	19.95	18.67	17.55
40 — 20	21.23	20.85	19.95	19.35	18.07	17.02
35 — 25	21.45	21.07	20.17	19.57	18.30	17.17
35 — 20	20.70	20.32	19.50	18.90	17.62	16.57
35 — 15	19.65	19.27	18.53	17.93	16.72	15.75
30 — 25	21.00	20.62	19.80	19.12	17.85	16.80
30 — 20	19.95	19.57	18.75	18.15	17.02	15.97
30 — 15	18.90	18.52	17.77	17.25	16·12	15.15
25 — 15	17.85	17.55	16.80	16.27	15.22	14.32
25 — 10	16.95	16.65	15.97	15.45	14.47	13.57
20 — 15	16.72	16.42	15.75	15.22	14.25	13.42
20 — 10	15.97	15.67	15.07	14.55	13.57	12.82
15 — 10	15.30	15.00	14.40	13.95	13.05	12.30
15 — 5	13.57	13.35	12.82	12.37	11.55	10.87
10 — 5	12.00	11.77	11.33	10.95	10.20	9.60
drobny	15.90	15.60	15.00	14.47	13.57	12.75
drobny Nr. 2	13.50	13.27	12.75	12.30	11.47	10.80
niesortowany	18.97	18.60	17.85	17.32	16.12	15.22
nieprzesiany groszek	10.35	10.20	9.75	9.45	8.85	8.32
brykiety	24.45	—	—	—	—	—
Miał	kl. I	kl. II	kl. III	kl. IV		
15 — 0	8.77	7.95	6.60	5.33		
10 — 0	8.32	7.50	6.30	5.03		
5 — 0	5.70	5.18	4.27	3.45		

Podział kopalń węgla kamiennego na klasy według marek został ogłoszony w „Monitorze Polskim" w dniu 13 listopada 1926 r. Nr. 261, poz. 736.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Monitor Polski z dnia 23 listopada 1926 r. Nr. 269, poz. 754).

347.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 15 listopada 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu o podstawowych cenach zboża, miarodajnych przy przyjmowaniu żyta i owsa, dostarczonego na poczet zaległych należności podatkowych w okresie pierwszej połowy listopada 1926 r.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 505), wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w celu wykonania ustawy z dnia 25 marca 1926 r. o uiszczaniu podatków bezpośrednich i niektórych opłat skarbowych w naturze zbożem i węglem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 212), ustala sę następujace ceny żyta i owsa (loco wagon stacji ładunkowej), miarodajne przy przy przyjmowaniu wspomnianego zboża, dostarczonego na poczet zaległych należności w okresie pierwszej połowy listopada 1926 r.

Na obszarze województw	Ceny w złotych za q: żyta	owsa
Białostockiego	37.00	35.00
Kieleckiego	35.00	29.50
Krakowskiego	37.00	31.00
Lubelskiego	35.00	29.00
Lwowskiego	35.00	29.00
Łódzkiego	36.00	31.00
Pomorskiego	37.50	31.00
Poznańskiego	37.00	30.00
Śląskiego	39.50	35.00
Stanisławowskiego	34.50	29.00
Tarnopolskiego	34.00	28.00
Warszawskiego	38.00	32.00
Wołyńskiego	35.00	29.00
Nowogródzkiego	36.00	34.00
Poleskiego	36.00	33.00
Wileńskiego	39.50	35.00

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Monitor Polski z dnia 30 listopada 1926 r. Nr. 275, poz. 779).

Opłaty stemplowe

348.

Komunikat L. 8278/26 Dep. Pod. i Opłat w sprawie udzielonych przez Izby Skarbowe i Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego w III kwartale 1926 r. zezwoleń na bezpośrednie uiszczanie opłat (należytości) stemplowych od rachunków, poświadczeń odbioru oraz dokumentów prawnych.

Niżej wymienione osoby, instytucje lub firmy otrzymały zezwolenia odnośnych Izb Skarbowych na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych.

L. p.	Imię i nazwisko osoby. Nazwa instytucji lub firmy	Miejscowość	Data i liczba zezwolenia	Rodzaj dokumentów
	I. W obrębie Białostockiej Izby Skarbowej:			
1	Abram Lejba Rotsztejn	Augustów Młynarska 6	L. 21222/26/V/1640	Rachunki i poświadczenia odbioru
2	Spółdzielnia Związku Ziemian w Warszawie Oddział Parcelacyjny	Białystok Warszawska 9	L. 21842/26/V/1674	Umowy w sprawie prowizji, zawieranych z właścicielami majątków ziemskich
3	„Polski Lloyd" Sp. Akc. Oddział	Białystok	L. 32390/26/V/2401	Rachunki i poświadczenia odbioru
4	Syndykat Rolniczy Grodzieński Sp. Akc.	Grodno Orzeszkowa 20	L. 44772/26/V/3374	Od umów kupna sprzedaży maszyn i narzędzi rolniczych
	II. W obrębie Brzeskiej Izby Skarbowej:			
5	Oddział Francuskiego Tow. Okrętowego w Marsylji „Transports Maritimes S. G. T. M."	Brześć n/B.	L. 52162/9.IX 1926 r.	Umowy

L. p.	Imię i nazwisko osoby. Nazwa instytucji lub firmy	Miejscowość	Data i liczba pozwolenia	Rodzaj dokumentów
	III. W obrębie Kieleckiej Izby Skarbowej:			
6	T-wo Akc. Fabryka Przetworów Chemicznych „Rędziny"	Rędziny p. Rudniki	L. 76897/5485/V/26.30. VII. 1926	Rachunki i potwierdzenia odbioru
7	Belgijska Sp. Akc. T-wo Południowo Rosyjskich Hut Lustrzanych	Huta Ząbkowice	L. 83197/5897/V/26. 6. VIII. 1926	Ditto
8	Sp. Akc. do Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapałczanego w Polsce Fabryka	Częstochowa	L. 79606/5632/V/26.13. VIII. 1926	Rachunki i potwierdzenia odbioru
9	Stanisław Holenderski	Zawiercie	L. 73166/5112/V/26.24. VIII. 1926	Ditto
	IV. W obrębie Krakowskiej Izby Skarbowej:			
10	Firma Bensinger i Spira	Kraków	L. 4804/26 15. 7. 1926	Rachunki i poświadczenia odbioru
11	Towarzystwo Akcji Łódzkiej fabryki nici, Oddz. sprzed.	Kraków	L. 4473/26 23. 7. 1926	Rachunki
12	T-wo Zakł. Żyrardowskich Sp. Akc. Skład Fabryczny	Kraków	L. 6096/26 23. 9. 1926	Rachunki
	V. W obrębie Lwowskiej Izby Skarbowej:			
13	Józef Menczel i Syn skład artykułów technicznych	Lwów	L. 139698 1. 7. 1926	Rachunki i poświadczenia odbioru
14	„Farmacja" Aptekarska Sp. Wytwórczo-Handl. z ogr. odp.	Lwów	L. 139702 1. 7. 1926	R-ki kraj. i zagr. oraz poświad. odbioru
15	Biuro zamówień fabryki bibułek tutek cygaretowych „Aida" sp. z ogr. odp. „Elster i Topf"	Lwów	L. 161276 14. 7. 1926	Rachunki i poświadczenia odbioru
16	„Sena" Polskie T-wo Handlowe sp. z ogr. odp.	Lwów	L. 165846 19. 7. 1926	Ditto
17	Spółka Opałowa z ogr. odp.	Lwów	L. 140126 20. 7. 1926	Rachunki
18	Dyrekcja Kopalń księcia Pszczyńskiego Biuro Sprzed.	Lwów	L. 205576 8. IX. 1926	Ditto
19	Powszechny Bank Związkowy w Polsce Sp. Akc. Zakład Główna	Lwów	L. 207683 11. 9. 1926	Rachunki zagraniczne otrzymywane przez Klijentów
20	Zygmunt Zieliński sprzedaż i składy węgla Górnośląskiego	Lwów Kościuszki 3	L. 218981 27.IX. 1926	Rachunki
	V. W obrębie Łódzkiej Izby Skarbowej:			
21	Spółdzielnia drobnych kupców Chrześcijan	Kalisz	L. 5382/3606 31.7.1926	Rachunki i potwierdzenia odbioru
22	Firma, Karol Schulc Fabryka Kołder	Łódź	L. 58051/3911 18.8.1926	Ditto
23	Magistrat	Piotrków	L. 59859/4010 30.8.1926	Ditto

L. p.	Imię i nazwisko osoby. Nazwa instytucji lub firmy	Miejscowość	Data i liczba zezwolenia	Rodzaj dokumetów
24	Fabryka Cukru „Cielce" T.A.	Cielce	53841/3613 31/7. 1926	Umowy
25	Tow. Żeglugi Morskiej „Royal Mail Line" Oddział	Łódź	59723/3995 25.8.1926	Ditto
26	Bank Udziałowy sp. z ogr. odpow.	Zduńska Wola	54309/3639 19.8.1926	Czeki
27	Bank Spółdzielczy Kupców Przemysłowców	Łódź	59858/4009 27.8.1926	Ditto

VII. W obrębie Łuckiej Izby Skarbowej.

28	Towarzystwo Okrętowe „Société" Generale de Transports Maritimes a Vapeur" Oddział	Łuck	L. 53631/V/2311 11.8. 1926	Rachunki i potwier. odbioru
29	Towarzystwo Aprowizacji miast Polski, oddział Równo	Równo	L. 53621/V/2302 11.8. 1926	Ditto

VIII. W obrębie Wielkopolskiej Izby Skarbowej.

30	Bank Miasta Poznania	Poznań	13.8.1926 L. 108712/V/ 5800/26	Czeki krajowe
31	Poznański Bank Ziemian, Spółka Akcyjna	Poznań	17.8.1926 L. 107614/V/ 5757/26	Ditto
32	Królewsko - Holenderski Lloyd	Bydgoszcz	24.8.1926 L. 65381/V/ 3514/26	Umowy o sprzedaż kart okrętowych

IX. W obrębie Warszawskiej Izby Skarbowej.

33	F-ma Izaak Warszawski	Warszawa Długa 50	8.7.1926 L. 92643/V/ 6081/25	Rachunki
34	F-ma First National Pictures Sp. z o. o.	Warszawa Zielna 46	10.7.1926 L. 114671/V/ 7866/25	Rachunki i kwity
35	Apteczny Dom Handlowy Edward Lipnicki	Warszawa Kopernika 7	12.7.1926 L. 92644/V/ 6082/26	Rachunki
36	Dom Przemysłowo-Handlowy „Wabon"	Warszawa Zielna 3	12.7.1926 L. 97527/V/ 26/6524	Raehunki krajowe i zagraniczne kwity
37	Syndykat Rolniczy Warszawski Filja	Pułtusk	12.7.1926 L. 89162/V/ 5737/25	Rachunki i kwity
38	S. A. Vacum Company (Skład)	Warszawa Elektoralna 11	31.7.1926 L. 68351/V/ 4157/26	Ditto
39	F-ma First National-Pictures Sp. z o. o.	Warszawa Zielna 10	10.7.1926 L. 84888/V/ 5458/26	Od umów (potwierdzeń) na wynajem lub sprzedaż filmów
40	F-ma Szlenkier, Wydźga i Weyer S. A.	Warszawa Dzielna 9	12.7.1926 L. 88650/V/ 5708/26	Umowy i potwierdzenia odbioru zamów. na zakup i sprzedaż ruchomości
41	Tow. Akc. Warsz. Młyn Parowy	Warszawa Bracka 1	12.7.1926 L. 85608/V/ 5380/26	Potwierdzenie odbioru zamówień
42	F-ma „Elibor" Ap. Akc. Handl. Borkowski	Warszawa	12.7.1926 L. 120719/V/ 7867/26	Od cesji akcji

Niżej wymienione osoby lub firmy zostały pozbawione w III kwartale b. r. zezwoleń na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych:

I. W Obrębie Kieleckiej Izby Skarbowej:

Spółka dla Handlu Surowcami Hutniczymi i produktami metalowymi „Guszle" w Będzienie z powodu likwidacji.

II. W obrębie Łódzkiej Izby Skarbowej:

a) Z powodu likwidacji:
1) Eichler D. Wólczańska 211
2) Konopnicki K., Dom Handl. Przem. Gdańska 72
3) Kopel Natan Sienkiewicza 61
4) Zjednoczona Korporacja Bałtycka Tow. Akc. Filja Łódzka Piotrkowska 139

b) z powodu zrzeczenia się:
5) Cerszowski P. i Ska Piotrkowska 73
6) Litwin H. B. i S-ka Kopernika 56/58
7) „Patrja" Fabryka wódek Brzezińskiego 39
8) Państwowy Monopol Wyr. Tytoniowych Zagajnikowa 34
9) Richter Zygmunt SS-wie Radwańska 18.

Monopol tytoniowy.

349.

INSTRUKCJA

w sprawie postępowania ze skonfiskowanemi przedmiotami monopolu tytoniowego.

Celem ustalenia sposobu postępowania ze skonfiskowanemi przedmiotami monopolu tytoniowego, zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

I. W razie zajęcia ulegających konfiskacie:

a) wyrobów tytoniowych monopolowych, t. j. wytworzonych w państwowych fabrykach wyrobów tytoniowych, a więc objętych cennikiem detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, zatwierdzonych przez Ministra Skarbu, tudzież

b) wyrobów tytoniowych zagranicznego pochodzenia, wprowadzonych przez państwowy monopol tytoniowy do sprzedaży na obszarze Państwa a więc zaopatrzonych w znaki (opaski) monopolowe i objętych cennikiem detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, zatwierdzonym przez Ministra Skarbu, należy zajęte wyroby, o ile nie noszą żadnego śladu uszkodzenia i o ile nie wykazują cech przestarzenia, jak np. brak aromatu, zapachu lub właściwego koloru, pozbyć upoważnionym sprzedawcom wyrobów tytoniowych, uprawnionym do sprzedaży tego rodzaju wyrobów tytoniowych, do którego należy zajęty wyrób tytoniowy, po taryfowej cenie detalicznej sprzedaży z potrąceniem obowiązującego w chwili tej sprzedaży rabatu handlowego, zwiększonego o 5%.

Na dowód pozbycia zajętych wyrobów tytoniowych upoważnionym sprzedawcom tytoniu, sporządza się spis tychże wyrobów w dwuch egzemplarzach według załączonego wzoru Nr. 1.

Jeden egzemplarz spisu otrzymuje nabywca zajętych wyrobów tytoniowych, drugi zaś dołącza się do odnośnego protokółu karnego.

Zajęte wyroby tytoniowe należy zaofiarować do kupna przedewszystkiem miejscowym upoważnionym sprzedawcom tytoniowym, a w pierwszym rzędzie detalistom.

Nabywcy obowiązani są zabrać zakupione wyroby tytoniowe z miejsca przechowania na własny koszt i odpowiedzialność.

Kwotę, uzyskaną ze sprzedaży zajętych wyrobów tytoniowych, winien organ, który dokonał sprzedaży, wpłacić bez wszelkiej zwłoki do właściwej kasy skarbowej na dochód Skarbu Państwa na odnośny dział, paragraf i pozycję Ministerstwa Skarbu a dowód dokonanej wpłaty dołączyć do odpowiedniego protokółu karnego.

W razie, jeśli zajęte wyroby tytoniowe nie nadają się do sprzedaży z powodów wyżej określonych lub jeżeli ich z innych powodów nie można sprzedawać, należy wyroby te przekazać monopolowi tytoniowemu w sposób wskazany poniżej w II ustępie.

Jak długo nie sporządzono w postępowaniu karnem skarbowem protokółu karnego lub doniesienia karnego z powodu wykrycia przestępstwa skarbowego, należy wstrzymać się ze sprzedażą zajętych wyrobów tytoniowych lub z ich przekazaniem monopolowi tytoniowemu.

II. W razie zajęcia artykułów tytoniowych, niedopuszczonych do sprzedaży na obszarze Państwa, a mianowicie:

a) wyrobów tytoniowych, przemyconych z zagranicy,

b) wyrobów tytoniowych, wycofanych ze sprzedaży na obszarze Państwa,

c) wyrobów tytoniowych, bezprawnie na obszarze Państwa wyprodukowanych,

d) surowca tytoniowego,

należy artykuły te po spisaniu w postępowaniu karnem skarbowem protokółu karnego lub doniesienia karnego z powodu wykrycia przestępstwa skarbowego, nie wyczekując na orzeczenie konfiskaty, przekazać monopolowi tytoniowemu.

Przekazanie to uskutecznia się przez odsyłkę zajętych artykułów właściwemu zakładowi lub urzędowi monopolu tytoniowego. Załączony wykaz wskazuje, do których zakładów lub urzędów monopolu tytoniowego mają być przesyłane zajęte artykuły tytoniowe według ich rodzajów i gatunków. Wykaz ten będzie mógł być w przyszłości zmieniany przez Zarząd Monopolu Tytoniowego.

Koszta przesyłki, do których należą i koszta opakowania ponosi zakład lub urząd monopolu ty-

toniowego, do którego odesłano przedmiot konfiskaty.

W wypadkach wysyłki znaczniejszych ilości artykułów tytoniowych, połączonej z większemi kosztami, może urząd wysyłający zwrócić się do właściwego zakładu lub urzędu monopolu tytoniowego z prośbą o udzielenie stosownej kwoty pieniężnej na pokrycie tych kosztów. Z udzielonej kwoty winien urząd wysyłający wyliczyć się przed odbiorczym zakładem lub urzędem monopolu tytoniowego zaraz po uskutecznieniu wysyłki.

Koszta połączone z przekazaniem artykułów tytoniowych potrąca Zarząd Monopolu Tytoniowego z dochodów uzyskanych z konfiskat tytoniowych.

O odsyłce artykułów tytoniowych zawiadomi urząd względnie organ odsyłający właściwy zakład lub urząd monopolu tytoniowego, przesyłając wykaz tych artykułów w dwuch egzemplarzach wedle załączonego wzoru Nr. 2. W wykazie tym zaznacza się, której władzy skarbowej przesłać ma zakład lub urząd monopolu tytoniowego protokół oszacowania. Władzą tą jest ta władza skarbowa I instancji, której przesłano protokół karny względnie doniesienie karne.

Zakład lub urząd monopolu tytoniowego zwróci urzędowi względnie organowi wysyłającemu potwierdzony przez siebie egzemplarz wykazu, a drugi przechowa dla swego użytku.

Nadesłane artykuły podda Zakład lub Urząd Monopolu Tytoniowego zaraz po ich nadejściu komisyjnemu zbadaniu i oszacowaniu odnośnie wartości handlowej dla celów postępowania karnego, sporządzając z tej czynności protokół w dwuch egzemplarzach według załączonego wzoru Nr 3. Jeden egzemplarz tego protokółu prześle zakład lub urząd monopolu tytoniowego urzędowi względnie organowi, wskazanemu w wykazie Nr. 2, zaś drugi egzemplarz przechowa w swych aktach.

Niezależnie od szacunku dla celów karnych przeprowadza odbiorczy zakład względnie urząd monopolu tytoniowego ocenę i oszacowanie materiału tytoniowego uzyskanego z przekazanych artykułów dla celów fabrykacyjnych.

Czysty dochód, uzyskany z zajętych artykułów, przekazanych monopolowi tytoniowemu, wpłaca Zarząd Monopolu Tytoniowego jako dochód konfiskaty na odnośny dział budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu.

III. W razie orzeczenia konfiskaty maszyn i przyrządów służących do fabrykacji wyrobów tytoniowych, tudzież surogatów tytoniowych, zawiadamia się o tem Zarząd Monopolu Tytoniowego, który zadecyduje o sposobie użytkowania tych przedmiotów.

IV. Z wejściem w życie niniejszej Instrukcji, tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas wydane przepisy, normujące sposób postępowania ze skonfiskowanemi przedmiotami monopolu tytoniowego.

Warszawa, dnia 23 listopada 1926 r.

Minister Skarbu:

(—) Czechowicz.

....

w ....

dnia ....

L. ....

Wzór Nr. 1.

do ust. I. Instrukcji w sprawie postępowań ze skonfiskowanemi przedmiotami monopolu tytoniowego z dnia.................. Dz. Urz. Min. Sk. Nr. .... poz. ....

S P I S

skonfiskowanych (zajętych) wyrobów tytoniowych, objętych cennikiem detalicznej sprzedaży, które pozbyto za odpłatą sprzedawcy tytoniowemu .... (Nr. koncesji ....).

1	2	3	4	5	6	7	8	9
L. p.	Rodzaj wyrobów (tytoń, cygara, papierosy i t. p.)	Ilość sztuk	Waga w kilogr.	Taryfowa cena detaliczna	Rabat handlowy w %	Kwota uzyskana ze sprzedaży	Podpis nabywającego sprzedawcy tytoniowego	U W A G A

....

w ....

dnia ....

L. ....

Wzór Nr. 2.

do ust. II. Instrukcji w sprawie postępowania ze skonfiskowanemi przedmiotami monopolu tytoniowego z dnia .... Dz. Urz. Min. Sk. Nr. .... poz. ....

W Y K A Z

skonfiskowanych (zajętych) artykułów (wyrobów) tytuniowych, przekazanych do Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych (Urzędu Wykupu Tytoniu) w ....

1	2	3	4	5	6	7
L. p.	Rodzaj artykółów (wyrobu) (tytoń, cygara, papierosy, i t. p. surowiec)	Ilość sztuk (opakowań)	Waga w kilogramach	Wskazanie, której władzy skarbowej przesłać ma fabryka protokół oszacowania	Potwierdzenie odbioru	U w a g a:

Państwow aFabryka Wyrobów Tytuniowych
(Urząd wykupu tytoniu)

w ....

dnia ....

L. ....

Wzór Nr. 3.

do ust. II. Instrukcji w sprawie postępowania ze skonfiskowanemi przedmiotami monopolu tytoniowego z dnia .... Dz. Urz. Min. Sk. Nr. .... poz. ....

PROTOKÓŁ

oszacowania (dla celów postępowania karnego), skonfiskowanych (zajętych) artykułów (wyrobów) tytoniowych, przekazanych przez .... w ....

do L. .... z dnia ....

1	2	3	4	5	6	7
L. p.	Rodzaj artykułu (wyrobu) (tytoń, cygara, papierosy, liście i t. p. surowiec)	Orzeczenie co do do pochodzenia i uzasadnienie tego orzeczenia	Ilość sztuk (opakowane)	Waga łącznie z bezpośrednim opakowaniem	Wartość szacunkowa	U W A G A

Załącznik do L. 4379/Pr/IX 26.

WYKAZ

Zakładów i Urzędów Monopolu Tytoniowego, do których należy odsyłać skonfiskowane materjały tytoniowe.

Urzędy skarbowe (celne) mające siedziby na terenie Izby Skarbowej	Surowiec *) niefermentowany	Surowiec fermentowany	Cygara	Papierosy	Tytoń krajany i wysiewki tytuniowe	Machorka	Presówka i skrętki	Tabaka do zażywania i miał tytoniowy	Tytoń do żucia
	Winny odsyłać do Państwowych Fabryk wyrobów tytuniowych lub urzędów wykupu tytoniu (Borszczów, Krzemieniec)								
1) Lwów stosownie do siedziby organu odsyłającego	Zabłotów Monasterzyska Borszczów Jagielnica	Zabłotów Monasterzyska Winniki Jagielnica	Zabłotów Winniki Monasterz. Jagielnica	Monasterz. Winnniki	Zabłotów Monasterz. Winniki Jagielnica	Kowel	Kraków	Winniki	Starogard
2) Kraków	Wodzisław	Kraków	Kraków	Kraków	Kraków	Kraków	Kraków Wodzisław	Winniki	Starogard
3) Wojew. Śl.	Wodzisław	Kraków	Wodzisław	Kraków	Kraków	Poznań Łazarz	Wodzisław	Starogard	Starogard
4) Poznań	Grudziądz	Poznań Łazarz	Bydgoszcz Kościan	Poznań Łazarz Poznań Jeż.	Poznań Łazarz	Poznań Łazarz	Wodzisław	Starogard	Starogard
5) Grudziadz	Grudziądz	Poznań Łazarz	Grudziądz	Poznań Łazarz Poznań Jeżyce	Poznań Łazarz	Poznań Łazarz Starogard	Wodzisław	Starogard	Starogard
6) Łódź	W-a Ochota	Łódź	Bydgoszcz	Łódź	Łódź	Łódź	Wodzisław	Starogard	Starogard
7) Warszawa	W-a Ochota	W-a Miasto	Bydgoszcz	W-a Miasto	W-a Miasto	W-a Miasto	Wodzisław	Starogard	Starogard
8) Białystok	Grodno	Białystok Grodno	Bydgoszcz	Białystok Grodno	Białystok Grodno	Białystok Grodno	Wodzisław	Starogard	Starogard
9) Wilno	Grodno	Wilno	Bydgoszcz	Wilno	Wilno	Wilno	Wodzisław	Starogard	Starogard
10) Brześć n/B	Krzemieniec	Kowel	Winniki	Kowel	Kowel	Kowel	Wodzisław	Winniki	Starogard
11) Łuck	Krzemieniec	Kowel	Winniki	Kowel	Kowel	Kowel	Wodzisław	Winniki	Starogard
12) Lublin	W-a Ochota	W-a Miasto	Winniki	W-a Miasto	W-a Miasto	W-a Miasto	Wodzisław	Winniki	Starogard
13) Kielce	W-a Ochota	Radom	Kraków	Radom	Radom	W-a Miasto	Wodzisław	Winniki	Starogard

*) t. j. pochodzący z plantacji krajowych.

Przepisy celne.

350.

OKÓLNIK L. DC/10255/II/26

w sprawie ustalenia tożsamości towaru przy zażaleniach przeciwko postępowaniu przy odprawie celnej i przeciw niewłaściwemu stosowaniu taryfy celnej.

Do Wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wątpliwości, powstałych w niektórych urzędach celnych przy stosowaniu drugiej części ustępu 2 okólnika z dnia 2 czerwca r. b. L. DC/4990/II/26 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 17, poz. 184) w sprawie dowodu tożsamości oclonego towaru przy powołanych wyżej zażaleniach, wyjaśnia się, że za główny dowód tożsamości, w razie zgłoszenia zażalenia po podjęciu towaru, służą próbki tegoż towaru, pozostawione w urzędzie celnym przy ocleniu. Poza tym dowodem nie są jednak wykluczone inne pomocnicze sposoby udowodnienia tożsamości towaru podjętego, a reklamowanego na podstawie art. 16, ustęp 2, rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r., o taryfie celnej, o ile wykazanie za ich pomocą tożsamości towaru nie nasunie żadnych wątpliwości, lub nie wzbudzi podejrzeń nadużycia.

Warszawa, dnia 19 czerwca 1926 r.

Kierownik Departamentu Ceł:

Dr. W. Rosiński.

Przepisy Karne.

351.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 listopada 1926 r.

o wykonaniu ustawy karnej skarbowej.

Na mocy art. 241 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 609) zarządza się co następuje:

Właściwość władz skarbowych do przeprowadzenia śledztwa i rozstrzygnięcia sprawy.

§ 1. Władza skarbowa, właściwa w myśl art. 142 ust. 1 u. k. s. do przeprowadzenia śledztwa i rozstrzygnięcia sprawy, uprawnioną jest do przekazania sprawy innej władzy bez odrębnego w każdym wypadku zarządzenia władzy przełożonej, jeśli władza, której sprawę przekazano, na to się zgadza, a istnieją warunki przewidziane w ustępie 2 wymienionego artykułu ustawy.

§ 2. Władzami I instancji, powołanemi w myśl art. 144 ustęp 4 u. k. s. do przeprowadzenia śledztwa i rozstrzygnięcia sprawy, są:

1) Urzędy celne—w wypadkach przestępstw, podlegających ukaraniu według art. 45—56 u. k. s.,

2) Urzędy akcyz i monopolów państwowych—we wszystkich innych wypadkach.

§ 3. Władzami II instancji, powołanemi w myśl art. 144 ust. 4 u. k. s., do rozstrzygnięcia sprawy, ewentualnie także do przeprowadzenia śledztwa (art. 146 ust. 2 u. k. s.), są:

1) dla spraw określonych w par. 2 pod L. 1 — Dyrekcja Ceł,

2) dla spraw określonych w par. 2 pod L. 2 — Izby Skarbowe, a tylko w Województwie Śląskiem Śląski Urząd Wojewódzki — Wydział skarbowy (art. 242, ust. 2 u. k. s.).

§ 4. Do rozstrzygania spraw, określonych w § 2 pod. L. 1 u. k. s. powołane są tylko te Urzędy celne, które zostaną do tego upoważnione osobnem rozporządzeniem Ministra Skarbu; rozporządzenie to określi również terytorjalną właściwość jurysdykcji poszczególnych Urzędów celnych.

§ 5. Urzędy celne, mające upoważnienie do rozstrzygania spraw, mogą poruczać przeprowadzenie śledztw także urzędnikom tych urzędów celnych, które do rozstrzygania spraw nie są upoważnoine.

Doniesienia osób nieurzędowych o przestępstwach skarbowych.

§ 6. Doniesienia osób nieurzędowych o dokonanych, względnie zamierzonych przestępstwach skarbowych podawane być mogą do wiadomości władzy pisemnie lub ustnie.

§ 7. W wypadkach ustnego doniesienia winien organ, przyjmujący doniesienie, spisać z donoszącym protokół, który zawierać ma:

1) imię i nazwisko, wiek, zawód oraz adres donoszącego,

2) dokładną treść doniesienia,

3) wyjaśnienie, skąd donoszący o przestępstwie się dowiedział,

4) czy i jakie łączą go stosunki z osobami, które obwinia o dopuszczenie się przestępstwa,

5) co skłania go do zrobienia doniesienia,

6) czy żąda zachowania swej osoby w tajemnicy (tajne doniesienia), czy też gotów jest powtórzyć swe zeznania obwinionemu (jawne doniesienia).

Protokół ten opatruje donoszący swym podpisem, względnie, gdyby pisać nie umiał, znakiem własnej ręki, stwierdzonym przez spisującego protokół.

§ 8. Tak doniesienia podane, pisemnie, jak również złożone ustnie do protokółu, zapisuje się nie w ogólnym dzienniku podawczym, lecz w dzienniku specjalnym, prowadzonym przez naczelników urzędów dla wszelkich spraw o charakterze poufnym.

§ 9. Na doniesieniu pisemnem względnie na protokóle ustnego doniesienia uwidacznia się za-

wsze dzień i godzinę złożenia doniesienia oraz liczbę porządkową, pod którą zapisano doniesienie w dzienniku.

§ 10. Donoszącemu, z którym spisano protokół, wydaje się potwierdzenie doniesienia z podaniem czasu złożenia doniesienia oraz liczby, pod którą zapisano doniesienie w dzienniku; potwierdzenie takie wydaje się na żądanie także temu, kto składa doniesienie na piśmie, jeśli składa je osobiście.

§ 11. Jeśli donoszący żąda zachowania swej osoby w tajemnicy, żądaniu temu czyni się zadość, i w tym celu zakleja się (zakrywa się) starannie w protokóle doniesienia nazwisko donoszącego i wszystko to, coby jego osobę zdradzić mogło.

§ 12. Protokół doniesienia przechowuje się oddzielnie od aktów sprawy pod zamknięciem naczelnika urzędu, a wglądanie weń, nie wyłączając miejsc zakrytych, dozwolone jest poza naczelnikiem urzędu tylko upoważnionym przezeń funkcjonorjuszom władzy w celach postępowania karnego, z zastrzeżeniem zachowania osoby donosiciela w tajemnicy.

§ 13. W razie koniecznej potrzeby dołącza się odpis protokółu doniesienia do aktów sprawy, jednak odpis ten sporządza się z opuszczeniem tego wszystkiego, coby osobę donosiciela zdradzić mogło, i miejsca opuszczone zastępuje się kropkami.

§ 14. Jedynie w wypadku, gdy doniesienie okazało się zmyślonem, można wyjawić poszlakowanemu tak osobę donosiciela, jak również całą treść doniesienia, aby tenże mógł wystąpić przeciw donosicielowi na drodze sądowej.

§ 15. Donosieciel może odmówić sporządzenia z nim protokółu co do uczynionego ustnie doniesienia (doniesienie poufne), i wtedy zachowanie jego osoby w tajemnicy obowiązuje nie tylko w stosunku do osoby przez niego obwinionej, ale nadto władza nie może zniewalać swego funkcjonarjusza, by on wyjawił jej osobę donosiciela (konfidenta), od którego dowiedział się o przestępstwie.

Organ, do którego zgłoszono się z doniesieniem winien zapytać zawsze donoszącego, czy nie zechciałby złożyć swych oświadczeń protokólarnie.

§ 16. Doniesienia nieujawnione nie stanowią środka dowodowego (art. 182 u. k. s.).

Wykrycie przestępstwa.

§ 17. Z powodu wykrycia przestępstwa sporządza się z obwinionym protokół karny (art. 148 u. k. s.) wedle załączonego wzoru Nr. 1.

Jeśli obwiniony nie umie pisać, lub odmawia podpisu, przybiera się do sporządzenia protokółu karnego asystencję w osobach dwóch bezstronnych świadków, przybranych w miarę możności z pośród członków zwierzchności gminnej; w innych wypadkach asystencja nie jest konieczną.

Rubrykę pierwszą tego protokółu, „obecni (obwinieni, świadkowie i imacze)" wypełnia w całości jeden z imaczów, zaś własnoręczne podpisy kładą obiwinieni i świadkowie w rubryce „oświadczenie obwinionego", a imacze po zakończeniu protokółu. Za imacza uważa się osobę, która przytrzymała względnie wykryła przestępcę lub przedmiot przestępstwa.

§ 18. Protokół karny winien zawierać nie tylko dokładne opisanie towarzyszących wykryciu przestępstwa okoliczności oraz zebranych dowodów winy, ale również tłomaczenie się obwinionego, któremu należy odczytać w tym celu rubrykę protokółu, zawierającą „powód obwinienia".

Oświadczenie obwinionego winno być zapisane w protokóle, choćby nie było zgodne z prawdą, a wykazanie tej niezgodności nastąpić winno w rubryce „ewentualne dalsze uwagi imaczów".

Rewizje domowe.

§ 19. Z wyniku rewizji domowej (art. 159 — 164 u. k. s.) spisuje się protokół, choćby rewizja nie dała obciążającego wyniku, i przedkłada się ten protokół władzy skarbowej I instancji.

Sporządzenia tego protokółu można zaniechać, jeśli w następstwie rewizji sporządza się protokół karny (art. 148 u. k. s.); w wypadku tym uwidacznia się wynik rewizji w protokóle karnym.

Tymczasowe zatrzymanie obwinionego.

§ 20. Jak długo obwiniony „zatrzymany tymczasowo" na podstawie art. 165 L. 1 — 5 u. k. s. nie został odstawiony do sądu, może nastąpić wypuszczenie go na wolność bez decyzji sądu, a właściwą do zarządzenia wypuszczenia jest albo w myśl art. 166 ust. 1 (w związku z art. 148) u. k. s. władza skarbowa I instancji (Urząd celny względnie Urząd akcyz i monop.) albo też w myśl art. 165 (ustęp ostatni) u. k. s., inspektor kontroli skarbowej, ten ostatni jednak pod następującemi dwoma warunkami:

1) że przestępstwo jest zagrożone wyłącznie karą majątkową, o ile inspektor kontroli skarbowej ma w danym wypadku możność stwierdzenia odrazu, że przestępca nie jest zagrożony karą pozbawienia wolności ze względu np. na przepis art. 24 u. k. s.,

2) że przestępca składa kaucję w wysokości najwyższego wymiaru kary pieniężnej, o ile w tem stadjum sprawy można wogóle ustalić wysokość grożącej kary pieniężnej.

Z chwilą oddania zatrzymanego w ręce sądu, wypuszczenie go na wolność należy wyłącznie do decyzji sądu (art. 137 L. 2. 149, 219 i 220 u. k. s.).

O prowadzeniu śledztwa przez władze skarbowe.

§ 21. Prowadzenie śledztw poruczają władze skarbowe urzędnikom, wyznaczonym (delegowanym) w tym celu od wypadku do wypadku bądź ze swego grona, bądź też w sprawach mniejszej wagi względnie z grona urzędników kontroli skarbowej względnie straży celnej (komisarze śledczy).

§ 22. Nie można poruczyć przeprowadzenia śledztwa urzędnikowi, co do którego zachodzi podejrzanie, iż przestępstwo popełniono z powodu braku kontroli lub innego naruszenia obowiązków z jego strony. W sprawach większej wagi nie można również poruczać śledztwa urzędnikowi, który był w danej sprawie imaczem.

§ 23. Urzędnikom, upoważnionym do przeprowadzenia śledztwa, przysługuje na podstawie art. 167, 168, 170, 172 i 173 u. k. s. prawo wzywania do przesłuchania tak obwinionych, jak również osób odpowiadających majątkowo, oraz świadków i znawców, w którym to celu używać oni mają druków według załączonych wzorów Nr. 2 względnie Nr. 3, zaopatrzonych pieczęcią urzędową.

§ 24. W druku według wzoru Nr. 2 skreśla się ustęp ostatni, jeśli niema ani ustawowych, ani też faktycznych przeszkód wydania orzeczenia karnego bez przesłuchania obwinionego (art. 167 ust. 4 u. k. s.).

Powodem ustawowym, dla którego nie można wydać orzeczenia karnego bez uprzedniego przesłuchania obwinionego, jest albo to:

1) że kara pieniężna, jaką ma się w danym wypadku nałożyć, przenosi 200 zł., albo też (choćby kara kwoty tej nie przenosiła) to,
2) że z obwinionym nie sporządzono protokółu karnego przy zachowaniu zasad art. 148 ust. 2 u. k. s.

§ 25. Z osobami wezwanemi do śledztwa spisuje się, o ile nie zachodzi wyjątek z art. 173 u. k. s., protokóły według załączonych wzorów Nr. 4 względnie Nr. 5, z przybraniem asystencji w osobie jednego członka zwierzchności gminnej lub dwóch bezstronnych świadków przy użyciu protokólanta.

§ 26. W sprawach mniejszej wagi można przy przesłuchaniu zaniechać przybrania asystencji lub użycia protokólanta.

W razie ponownego przesłuchiwania w jednej sprawie tej samej osoby, sporządza się protokół na zwykłym papierze z powołaniem się na protokół, względnie pozycję atków, pod którą zamieszczony już jest rodowód słuchanej strony.

Postępowanie przeciw nieobecnemu.

§ 27. W wypadkach wydalenia się obwinionego na stały pobyt zagranicę lub niemożności wyśledzenia miejsca jego pobytu, postępuje władza skarbowa w myśl art. 137 L. 3. u. k. s. celem umożliwienia zastosowani art. 228 u. k. s.

W sprawach małej wagi przepis powyższy nie znajdzie zastosowania; natomiast upoważnia się stosownie do przepisu art 153 ust. 2 u. k. s. naczelników władz I instancji do umarzania takich spraw.

Przepisy obu poprzedzających ustępów stosuje się również w wypadkach, gdy obwinionemu nie można doręczyć orzeczenia karnego, czy to I-ej, czy też II-ej instancji.

§ 28. Ogłoszenia przewidziane w art. 228 u. k. s. zawierają:

1) wskazanie podstawy prawnej ogłoszenia (art. 228 u. k. s.) i władzy ogłaszającej,
2) imię, nazwisko i zawód oskarżonego (względnie odpowiedzialnego), przeciw któremu wdraża się postępowanie, przewidziane w art. 228 u. k. s.,
3) określenie przestępstwa, o które jest oskarżony ze wskazaniem odnośnych przepisów i wysokości grożącej kary; jeśli chodzi o odpowiedzialnego — określenie przestępstwa i wymienienie przestępcy, w stosunku do których jest odpowiedzialnym, ze wskazaniem odnośnych przepisów i najwyższej kwoty, której ściągnięcie mu grozi w razie wyroku skazującego (art. 33 ust 2 u. k. s.).
4) czas i miejsce rozprawy głównej ze wskazaniem sądu, który ją przeprowadzi,
5) skutki niestawiennictwa (rozpoznanie sprawy i ewentualne skazanie pomimo nieobecności oskarżonego względnie odpowiedzialnego).

Ogłoszenia w gminie ostatniego miejsca zamieszkania, pobytu lub wykonywania przedsiębiorstwa, uskutecznia się przez rozplakatowanie.

Dobrowolne poddanie się karze.

§ 29. Jeśli strona, oświadczająca gotowość dobrowolnego poddania się karze (art. 176 i nast. u. k. s.), nie składa w tym celu pisemnej prośby, spisuje się z nią protokół według załączonego wzoru Nr. 6.

§ 30. W piśmie, jakim stosownie do art. 180 u. k. s. zawiadamia się obwinionego o przyzwoleniu na dobrowolne poddanie się karze, określa się zarzucone mu przestępstwo w ten sam sposób, w jaki określonoby je w orzeczeniu karnem (art. 185 L. 1 u. k. s.).

O zasadach i formie rozstrzygnięcia skarbowego.

§ 31. Nie jest przeszkodą osobnego rozstrzygnięcia sprawy to, że przeciw temu samemu obwinionemu toczą się równocześnie jeszcze inne nierozstrzygnięte sprawy, choćby wcześniejsze.

§ 32. Do aktów sprawy dołącza się mimo to wypełnioną po czas ostatni kontestację karną (§ 63).

§ 33. Orzeczenie karne zasądzające sporządza się według załączonego wzoru Nr. 7 i w tym celu sporządza się obok druków, zawierających wszystkie osiem ustępów tego wzoru (Nr. 7a), także druki, zawierające tylko ustępy 1, 2, 4 i 6, które w praktyce częściej przychodzą (Nr. 7b). Przy użyciu tych druków czyni się w nich potrzebne uzupełnienia względnie skreślenia, a gdyby to połączone było z trudnościami, sporządza się orzeczenie karne na zwykłym papierze.

§ 34. Co do zastosownia wzoru Nr. 7 (Nr. 7a) zauważa się następująco:

a) w ustępie 1 opisuje się czyn przestępny również pod względem rodzaju uczestnictwa w przestępstwie, samo zaś nazwanie tego uczestnictwa (sprawca, podżegacz, pomocnik), oraz powołanie jednego z przepisów art. 5 — 8 u. k. s., następuje dopiero w końcowem „uzasadnieniu orzeczenia",
b) w drugim zdaniu ustępu 1 podaje się naruszony przepis administracyjny, t. j. przepis odnośnej ustawy podatkowej lub wydanego na jej podstawie rozporządzenia, nie zaś także przepis, zawierający sankcję karną; ten ostatni podaje się dopiero w ustępie 2.
c) wysokość kar pieniężnych w ustępach 2 i 3 oraz wysokość zwrotu kosztów postępowani karnego w ustępie 4 podaje się cyfrowo i słownie,

d) jeśli orzeka się konfiskatę przedmiotu przestępstwa (w ustępie 2), natenczas ustęp 3 skreśla się,
e) jeśli orzeczenie dotyczy więcej niż jednej osoby natenczas w klauzuli końcowej wymienia się wszystkie osoby, jakie zawiadami się o orzeczeniu stosownie do przepisu art. 186 u. k .s., a dopiero poniżej pieczęci i podpisu podaje się już tylko tę osobę, dla której dany egzemplarz orzeczenia jest przeznaczony, z dodaniem jej adresu (dla użytku kancelarji),
f) w razie skreślenia w druku zbędnego ustępu, zmienia się stosownie numerację następnych ustępów.

§ 35. Orzeczenia karne, uwalniające od winy lub odpowiedzialności majątkowej w charakterze osoby trzeciej, sporządza się według załączonego wzoru Nr. 8.

§ 36. Orzeczenia, uwzględniające roszczenia osób trzecich do przytrzymanych i zajętych przedmiotów, sporządza się według załączonego wzoru Nr. 9.

§ 37. Orzeczenia, wydawane w wyższej instancji wskutek wniesionego przeciw orzeczeniu karnemu zażalenia (orzeczenia zażaleniowe), sporządza się według załączonego wzoru Nr. 10.

§ 38. Wszelkie orzeczenia opatruje się liczbą ogólnego dziennika podawczego, pod którą zapisano w tym dzienniku ostatni akt, jaki wpłynął w danej sprawie.

Co dołącza się do aktów przed rozstrzygnięciem sprawy.

§ 39. Oprócz wspomnianej już w § 32 kontestacji karnej dołącza się do aktów sprawy przed wydaniem orzeczenia karnego:
1) sporządzony według załączonego wzoru Nr. 11 „wykaz należytości, jakie wzięte być mają za podstawę wymiaru kar pieniężnych"; wykaz ten dołącza się jedynie w tych wypadkach, w których podstawą wymiaru kary jest uszczuplona opłata,
2) sporządzony według załączonego wzoru Nr. 12 „wykaz kosztów postępowania karnego".

Spis aktów.

§ 40. Dla spraw rozstrzyganych administracyjnie sporządza się „spis aktów" według załączonego wzoru Nr. 13, opatrując w tym celu każdy poszczególny akt Nr-em porządkowym (według rubryki pierwszej spisu).

§ 41. Wpisywanie poszczególnych aktów następuje zaraz po ich otrzymaniu i spis ten przechowuje się razem z aktami sprawy jako ich załącznik.

§ 42. Spis aktów zamyka się dopiero z chwilą ukończenia sprawy przez zaopatrzenie go datą oraz podpisem, wcześniej zaś wtedy, jeśli wysyła się sprawę nazewnątrz urzędu.

§ 43. Sporządzenie spisu aktów należy do władzy I instancji. Jeśli jednak sprawa przechodzi do II instancji a ta przedkłada ją następnie Ministerstwu, lub przesyła ją innej władzy, natenczas uwidacznia ona w tym samym spisie te akty, któremi sama sprawę uzupełnia.

Przekazywanie spraw do sądowego rozstrzygnięcia.

§ 33. Władza skarbowa, przekazując sprawę do sądowego rozstrzygnięcia po myśli rt. 151 ust. 2 i 137 L. 3 u. k. s., wyszczególnia w swem piśmie naruszony przepis odnośnej ustawy podatkowej względnie wydanego na jej podstawie rozporządzenia (nie zaś przepis, zawierający sankcję karną).

§ 45. Zarazem dołącza władza skarbowa do swego pisma:
1) kontestację karną (par. 63),
2) wykaz należytości, jakie mają być wzięte za podstawę wymiaru kary pieniężnej (§ 39 L. 1),
3) wykaz kosztów postępowania (§ 39 L. 2), o ile powstały już jakieś koszta we wstępnych dochodzeniach skarbowych (art. 138 ust. 3 i 151 ust. 2 u. k. s.).

§ 46. Jeśli z jakichkolwiek powodów dołączenie wyszczególnionych w § 45 dokumentów nie może odrazu nastąpić, lub też treść ich wskutek odmiennego wyniku śledztwa sądowego musi być zmieniona (np. treść wykazu, określonego w § 45 pod L. 2), obowiązaną jest władza skarbowa do dodatkowego przesłania tych dokumentów na żądanie władzy sądowej.

Wykonanie orzeczeń karnych.

§ 47. Powołane do wykonania orzeczeń karnych władze I instancji (art. 202 u. k. s.) badają najpierw ogólnie przez straż celną względnie przez kontrolę skarbową, czy stosownie do przepisu art. 21 u. k. s. nastąpić ma ściągnięcie kary pieniężnej, czy też wykonanie kary aresztu zastępczego.

Jeśli skazany sam kary nie składa, a z rzeczonych dochodzeń okazuje się, że kara pieniężna jest ściągalna, i niema również innych powodów, przemawiających za wykonaniem kary aresztu zastępczego (art. 21 L. 2 i 3 u. k. s.), natenczas przystępuje się do przymusowego ściągnięcia kary pieniężnej.

Ściągnięcia kar pieniężnych dokonywa się przez sekwestratorów podatkowych przy Urzędach podatków i opłat.

§ 48. Skazanemu dozwolić można w wypadkach zasługujących na uwzględnienie na ratalną spłatę kary pieniężnej pod warunkiem, że nie grozi to niebezpieczeństwem późniejszej nieściągalności tej kary.

§ 49. Do dozwalania na ratalną spłatę kar pieniężnych upoważnione są władze I instancji, jeśli spłata ma trwać nie dłużej niż osiem miesięcy, — władze II instancji, jeśli ma trwać nie dłużej niż szesnaście miesięcy, licząc terminy te od dnia uprawomocnienia się orzeczenia karnego, — w wypadkach zaś jeszcze dłuższego trwania spłaty, Ministerstwo Skarbu.

§ 50. W wypadku, gdy nie można wykonać orzeczonej prawomocnie kary z powodu wydalenia się skazanego na stały pobyt za granicę lub z powodu braku wiadomości o miejscu jego pobytu, nastąpić może wykreślenie sprawy z ewidencji na

podstawie pozwolenia władzy II instancji, jeśli orzeczenie karne wydała władza I instancji, zaś Ministerstwa Skarbu, jeśli orzeczenie karne wydała władza II instancji. W żadnym wypadku nie jest to przeszkodą wykonania kary, gdyby skazany się zjawił, chyba, że nastąpiło tymczasem przedawnienie kary (art. 42 u. k. s.).

Umarzanie spraw z powodu śmierci przestępcy lub przedawnienia.

§ 51. Przepis art. 153 ust. 1 u. k. s. stosuje się również w wypadkach śmierci przestępcy bez względu na to, czy śmierć nastąpiła przed czy po rozstrzygnięciu sprawy, jednak w tym drugim wypadku o tyle — o ile nie stoi temu na przeszkodzie przepis art. 44 u. k. s.

Naczelników władz II instancji upoważnia się stosownie do przepisu art. 153 ust. 2 do umarzania spraw z powodu przedawnienia, jednak tylko wtedy, jeśli przedawnienie nastąpiło niewątpliwie bez winy urzędnika; w przeciwnym razie przedkłada się sprawę do decyzji Ministerstwa Skarbu.

Postępowanie z przedmiotami zajętymi, jeśli obwiniony jest nieznany lub się ukrywa.

§ 52. Publiczne wezwanie, jakie wystosowuje się stosownie do art. 158 u. k. s. do nieznanego lub uchylającego się od postępowania karnego właściciela przedmiotu, zawierać ma:

1) dzień i miejsce przytrzymania (zajęcia) tych przedmiotów,
2) okoliczności, uzasadniające podejrzenie, że przedmiotami tymi popełniono przestępstwo skarbowe (art. 155 ust. 1 u. k. s.) względnie, że przestępstwa tego dopuściła się osoba, u której zajęto przedmioty na zabezpieczenie kary (art. 155 ust. 3 u. k. s.),
3) zagrożenie uznania tych przedmiotów za przepadłe na rzecz Skarbu Państwa, jeśli właściciel tych przedmiotów nie zgłosi się u władzy w ciągu trzech miesięcy, licząc od dnia wystosowania tego wezwania.

§ 53. Opublikowanie wezwania następuje przez umieszczenie tegoż na tablicy urzędowej w lokalu władzy skarbowej I instancji, a jeśli wartość tych przedmiotów przenosi kwotę 200 zł., także w lokalu zwierzchności gminnej miejsca ostatniego pobytu obwinionego.

Dopuszcza się objęcia jednem publicznem wezwaniem większej ilości wypadków przemytnictwa, jednak pod warunkiem, że wartość przemyconych przedmiotów nie przekracza w żadnym poszczególnym wypadku 50 złotych.

§ 54. Jeśli obwiniony (właściciel przedmiotu) w wyznaczonym terminie u władzy się nie zgłosi, wydaje się decyzję dla aktów co do przepadku tych przedmiotów na rzecz Skarbu Państwa, poczem przedmioty te się sprzedaje i sprawę z ewidencji się wykreśla.

O zawiadomieniach i doręczeniach.

§ 55. Władza skarbowa zawiadamia strony o swych decyzjach pisemnie, a doręczenie tych pism (orzeczeń karnych, wezwań i t. p.) odbywa się w zasadzie pocztą za potwierdzeniem odbioru, które dołącza się do aktów sprawy.

Jedynie w wypadkach wyjątkowych lub też nieznacznych odległości nastąpić może doręczenie wezwania lub innego pisma przez własne organa władzy skarbowej.

Pamiętnik karny i księga kar.

§ 56. Władze skarbowe I instancji utrzymują ścisłą ewidencję spraw o przestępstwa, ulegające ukaraniu wedle zasad ustawy karnej skarbowej (art. 1 u. k. s.). W tym celu prowadzą te władze następujące księgi:

1) pamiętnik karny (pamiętnik spraw karnych) według wzoru Nr. 14,
2) księgę kar według wzoru Nr. 15.

Pozycje porządkowe zapisywanych do tych ksiąg spraw zaczynają się z każdym nowym rokiem kalendarzowym od liczby 1.

§ 57. Do pamiętnika karnego zapisuje się sprawy natychmiast po otrzymaniu przez urząd protokółu karnego (art. 148 u. k. s.) lub innego doniesienia o popełnionem przestępstwie, przyczem zamieszcza się na ich pierwszej stronicy po prawej stronie u góry następującą klauzulę: Zapisano w pamiętniku karnym pod pozycją. . . . z roku . . . . (podpis). Zapisanie to nastąpić winno, zanim przystąpi się do załatwienia sprawy.

§ 58. Równocześnie z wpisaniem sprawy do pamiętnika karnego, zapisuje się obwinionego w indeksie przestępców (§ 65).

§ 59. W rubryce 6 pamiętnika karnego zapisuje się w najkrótszych słowach „ważniejsze decyzje i zarządzenia", tak wydane w postępowaniu skarbowem, jak sądowem, bez względu na to, czy wydano je przed rozstrzygnięciem, czy po rozstrzygnięciu sprawy, a więc także takie, które wydano celem wykonania orzeczenia skarbowego względnie wyroku sądowego. Ze szczególniejszą dokładnością zapisuje się te decyzje i zarządzenia, o których wiadomość będzie potrzebną celem sporządzenia z końcem roku „szczegółowego wykazu stanu spraw karnych" (§ 66 L. 2). W razie braku miejsca na dalsze zapisywania, wkleja się przy odnośnej pozycji tego pamiętnika kartkę papieru i na niej się zapisuje. Jako ostatnią pozycję tej rubryki wpisuje się zawsze decyzję, stwierdzającą ukończenie sprawy i wykreślenie jej z dalszej ewidencji. Równocześnie przekreśla się odnośną pozycję pamiętnika czerwonym ołówkiem.

§ 60. Do księgi kar zapisuje się wyłącznie treść zasądzających orzeczeń karnych względnie orzeczeń, przyzwalających na dobrowolne poddanie się karze, oraz treść zasądzających wyroków sądowych; orzeczeń i wyroków uwalniających do księgi tej się nie zapisuje, zapisuje się je natomiast w pamiętniku karnym.

§ 61. Do księgi kar zapisuje się także sprawy wszczęte przed 1 stycznia 1927, jednak tylko te sprawy, których rozstrzygnięcie nastąpiło wedle zasad ustawy karnej skarbowej stosownie do postanowień art. 237 tej ustawy; natomiast do pamiętnika karnego spraw tych się nie zapisuje.

§ 62. Równocześnie z zapisaniem sprawy do księgi kar uskutecznia się trzy dalsze wpisy, a mianowicie:

1) w ostatniej rubryce pamiętnika karnego zapisuje się pozycję (z roku . . . .), pod którą wpisuje się sprawę do księgi kar,
2) osobę względnie osoby, których kary zapisuje się do księgi kar, wpisuje się równocześnie do indeksu przestępców; jeśli osoba ta zapisana już jest do tego indeksu na podstawie § 58, natenczas uzupełnia się tylko ten wpis tem, że obok wpisanej już pozycji pamiętnika karnego wpisuje się pozycję księgi kar,
3) pozycję, pod którą wpisuje się sprawę do księgi kar, uwidacznia się na protokóle karnym względnie doniesieniu obok uwidocznionej tam już po myśli § 57 pozycji pamiętnika karnego.

Kontestacje karne i indeks przestępstw skarbowych.

§ 63. Kontestacje karne, o jakich mowa w par. 32 i 45 niniejszego rozporządzenia, sporządza się według załączonego wzoru Nr. 16. Kontestacje te są to wypisy z pamiętnika karnego i z księgi kar (par. 56).

§ 64. W kontestacjach tych zamieszcza się także sprawy dawniejsze, t. j. wszczęte przed 1 stycznia 1927, jednak tylko te, które zapisane są w księdze kar stosownie do postanowienia par. 61 niniejszego rozporządzenia.

Spraw, zakończonych orzeczeniem karnem uwalniającem lub uwalniającym wyrokiem, nie uwidacznia się w tych kontestacjach.

§ 65. W celach sporządzenia kontestacji karnych prowadzą władze skarbowe I instancji indeks przestępców skarbowych według załączonego wzoru Nr. 17, t. j. alfabetyczny spis przestępców ze wskazaniem spraw karnych, każdego z nich dotyczących. W indeksie tym uwidacznia się sprawy jednego i tego samego przestępcy przez podanie tylko tego, co jest koniecznem dla odszukania sprawy w pamiętniku karnym względnie w księdze kar.

Wykazy, dotyczące stanu orzecznictwa karno-skarbowego.

§ 66. W terminie do 15 stycznia każdego roku przedkładają władze skarbowe I instancji władzom II instancji wykazy o stanie orzecznictwa karno-skarbowego za rok ubiegły, mianowicie:

1) wykaz „ogólny", t. j. wykaz ilości spraw pozostałych do rozstrzygnięcia z lat poprzednich, jak również spraw, jakie przybyły w roku sprawozdawczym — według załączonego wzoru Nr. 18.
2) wykaz „szczególny", t. j. wykaz ilości spraw pochodzących wyłącznie z roku sprawozdawczego — według załączonego wzoru Nr. 19.
3) wykaz „sądowy", t. j. wykaz ilości spraw zalegających w sądach z końcem roku sprawozdawczego — według załączonego wzoru Nr. 20.

Wykazy te sporządzają władze I instancji na podstawie pamiętnika karnego i księgi kar (par. 56) zaś władze II instancji sporządzają na podstawie tych wykazów takie same sumaryczne wykazy i przedkładają je Ministerstwu w terminie do końca stycznia każdego roku.

§ 67. Przy sporządzaniu wykazu, określonego w par. 66 pod L. 1 (ogólny), uważa się jako rozstrzygnięte następujące sprawy:

1) sprawy, w których wydano już orzeczenie karno-skarbowe lub wyrok sądowy, choćby orzeczenie lub wyrok nie były jeszcze **prawomocne,**
2) sprawy, w których zezwolono na dobrowolne poddanie się karze,
3) sprawy umorzone bez wydania orzeczenia karnego skarbowego względnie wyroku sądowego (z powodu bezpodstawności obwinienia, braku dowodów winy i t. p. art. 152 i 153 u. k. s.) i
4) sprawy przeciw nieznanemu sprawcy lub nieznanemu z miejsca pobytu, jeśli zapadło już orzeczenie co do przepadku zajętych przedmiotów (art. 158 ust. 1 u. k. s.).

W rubryce 7 tego wykazu znajdą się w ten sposób, obok spraw wymienionych w poprzednich rubrykach, także rozstrzygnięte sprawy z lat poprzednich, podczas gdy w rubryce 2 znajdą się tylko nierozstrzygnięte sprawy z lat poprzednich.

Natomiast nie znajdą się w rubryce 7 tego wykazu takie sprawy z roku sprawozdawczego, które przy końcu tegoż roku są nie tylko rozstrzygnięte, ale wogóle ukończone.

§ 68. Przy sporządzaniu wykazu „sądowego" (§66 L. 3) uważa się za rozstrzygnięte te sprawy, co do których otrzymano od sądu doniesienie o wydaniu wyroku względnie umorzeniu sprawy (art. 229 ust. 3 u. k. s.).

Wykazem tym obejmuje się tak sprawy przekazane sądowi odrazu do rozstrzygnięcia, t. j. bez wydania orzeczenia skarbowego, jak również przekazane dopiero po wydaniu tego orzeczenia na wniosek skazanej strony.

Przez sądy rozumie się także urzędy prokuratorskie przy tych sądach.

Druki.

§ 69. Dla łatwiejszego wykonywania tej ustawy sporządza się nakład następujących druków:

1) protokół karny — według wzoru Nr. 1,
2) wezwanie obwinionego — według wzoru Nr. 2.
3) wezwanie świadka — według wzoru Nr. 3,
4) protokół przesłuchania obwinionego — według wzoru Nr. 4,
5) protokół przesłuchania świadka — według wzoru Nr. 5,
6) protokół dobrowolnego poddania się karze — według wzoru Nr. 6,
7) orzeczenie karne zasądzające, zupełne — według wzoru Nr. 7a,
8) orzeczenie karne zasądzające, skrócone — według wzoru Nr. 7b,
9) wykaz należytości, wziętych za podstawę wymiaru kary pieniężnej — według wzoru Nr. 11,
10) wykaz kosztów postępowania karnego — według wzoru Nr .12,
11) spis aktów — według wzoru Nr. 13,
12) pamiętnik karny — według wzoru Nr. 14,
13) księga kar — według wzoru Nr. 15,
14) kontestacja karna — według wzoru Nr. 16,
15) indeks przestępstw skarbowych — według wzoru Nr. 17.

Nakładu innych druków (wzory Nr. 8, 9, 10, 18, 19, 20) nie sporządza się.

§ 70. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia r. 1927.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *A. Meysztowicz.*

(Dz. U. R. P. z dn. 6 grudnia 1926 r. Nr. 120, poz. 693).

Wzór № 1. (do § 17 rozp. wyk.)

(Strona 1).

PROTOKÓŁ KARNY

z powodu wykrycia przestępstwa skarbowego

spisany dnia. . . . . w kancelarji Urzędu. . . . . w. . . . .

OBECNI:

Obwinieni: Imię i nazwisko, wiek, zawód, miejsce zamieszkania, adres.	Asystencja: *) imię i nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania asystujących.	Imacze: imię i nazwisko, charakter służbowy, miejsce służb.
1) 2) 3)		1) 2) 3)

*) UWAGA: asystencja konieczna, jeśli obwiniony nie umie pisać lub odmawia podpisu.

ZAJĘTE PRZEDMIOTY PRZESTĘPSTWA
i miejsce ich przechowania:

. . . .

(Strona 2).

ZARZĄDZENIA CO DO PRZYTRZYMANYCH OSÓB:
(czy pozostawiono je na wolności — jeśli przyaresztowano, do którego sądu je odstawiono)

. . . .

POWÓD OBWINIENIA:
(opisanie towarzyszących przytrzymaniu okoliczności oraz zebranych dowodów winy)

. . . .

(Strona 3).

OŚWIADCZENIE OBWINIONEGO:
(po odczytaniu poprzedniej rubryki)

Potwierdzając odczytanie mi „Powodu obwinienia", oświadczam następująco:

. . . .

. . . . (podpis lub znak ręki obwinionego, ewentualnie także podpisy osób asystujących przy przesłuchaniu).

(Strona 4).

EWENTUALNE DALSZE UWAGI IMACZÓW:
(zwłaszcza co do „Oświadczenia" obwinionego)

. . . .

Na tem protokół zakończono i podpisano.

d. j. w.

Wzór № 1621
Min. Skarbu.

(Własnoręczne podpisy wszystkich imaczów).

Wzór № 2 (do §-fu 23 rozp. wykon.).

WEZWANIE obwinionego / odpowiedzialnego

Na podstawie art. 167/168 ustawy karnej skarbowej wzywa się pana (nią) ____________
____________ w ____________
by stawił (a) się dnia ____________ o godzinie ____________
w kancelarji Urzędu ____________ w ____________
celem przesłuchania Go (Jej) jako obwinionego (ej) / odpowiedzialnego (ej) w sprawie karnej skarbowej o ____________
____

Zarazem objaśnia się Pana (nią), że wydanie orzeczenia karnego nastąpić może mimo niestawienia się.

Stawiennictwo jest obowiązkowe, i w razie niestawienia się, zarządzi się przymusowe dostawienie.

Od ____________

W ____________

(pieczęć — podpis).

Wzór № 1622
Min. Skarbu.

Wzór № 3 (do §-fu 23 rozp. wykon.).

WEZWANIE świadka / znawcy

Na podstawie art. 170/173 ustawy karnej skarbowej wzywa się pana (nią) ____________
____________ w ____________
by stawił (a) się dnla ____________ o godzinie ____________
w kancelarji Urzędu ____________ w ____________
celem przesłuchania Go (Jej) jako świadka w sprawie karnej skarbowej.

Stawiennictwo jest obowiązkowe i w razie niestawienia się, zarządzi się przymusowe dostawienie.

Od ____________

W ____________

(pieczęć — podpis).

Wzór № 1623
Min. Skarbu.

Wzór № 4. (do § 25 rozp. wykon.

(strona 1)

PROTOKÓŁ

przesłuchania $\frac{\text{obwinionego (nej)}}{\text{odpowiedzialnego (nej)}}$

spisany dnia . . . . w kancelarji Urzędu

. . . . w . . . .

OBECNI:

Kierujący przesłuchaniem (imię i nazwisko, charakter służbowy i miejsce służbowe urzędnika)	Asystencja (imię i nazwisko, zawod i miejsce stałego zamieszkania asystujących)	Protokólant (imię i nazwisko, charakter służbowy, miejsce służbowe)
. . . .	. . . .	. . . .
. . . .	. . . .	. . . .

1. Imię i nazwisko $\frac{\text{obwinionego (nej)}}{\text{odpowiedzialnego (nej)}}$ . . . .
(u kobiet zamężnych także nazwisko rodowe)

2. Imiona rodziców . . . .

3. Stan familijny (wolny — żonaty — zamężna, imię i nazwisko żony, względnie męża, ilość dzieci)

4. Wiek lub data urodzenia . . . .

5. Miejsce urodzenia (powiat i gmina) . . . . . .

6. Zawód (środki utrzymania) . . . .

7. Miejsce stałego zamieszkania (w miejscowościach większych podać bliższy adres)

8. Czy był karany i za co . . . .

(strona 2)

9. Na stosowne dalsze zapytania oświadcza $\frac{\text{obwiniony (a)}}{\text{odpowiedzialny (a)}}$

następująco:

. . . .

. . . .

. . . .

. . . . (własnoręczny podpis obwinionego względnie znak ręki, ewentualnie także podpisy osób asystujących)

Na tem protokół zakończono i podpisano.

d. j. w.

(podpisy kierującego przesłuchaniem i protokólanta)

Wzór № 1624
Min. Skarbu.

Wzór № 5 (do § 25 rozp. wyk.).

PROTOKÓŁ

przesłuchania $\frac{\text{świadka}}{\text{znawcy}}$

spisany dnia . . . . w kancelarji Urzędu . . . .

. . . . w . . . .

OBECNI:

Kierujący przesłuchaniem (imię i nazwisko, charakter służbowy, miejsce służb. urzędnika)	Asystencja (imię i nazwisko, zawód i miejsce stałego zamieszkania asystujących)	Protokólant (imię i nazwisko, charakter służb. i miejsce służbowe)
. . . .	. . . .	. . . .
. . . .	. . . .	. . . .

1. Imię i nazwisko świadka . . . .
2. Wiek lub data urodzenia. . . . .
3. Zawód . . . .
4. Miejsce stałego zamieszkania . . . .
5. Stosunek do obwinionego (pokrewieństwo, powinowactwo, stosunek życzliwy lub niechętny i t. p.)
6. Czy był karany i za co . . . .
7. Po objaśnieniu świadka, jaki jest powód przesłuchania, oraz odebraniu odeń przyrzeczenia stosownie do art. 171 u. k. s. i zwróceniu mu uwagi na przepis art. 174 u. k. s., oświadcza tenże następująco:

. . . .

. . . .

(Własnoręczny podpis badanego, wzgl. znak ręki i podpisy osób asystujących przy przesłuchaniu)

Na tem protokół zakończono i podpisano.

d. j. w.

Wzór № 1625
Min. Skarbu.

(podpis kierującego przesłuchaniem i protokólanta)

Wzór № 6 (do § 29 rozp. wyk.).

PROTOKÓŁ

dobrowolnego poddania się karze

spisany dnia ______ w kancelarji Urzędu ______

w ______ w sprawie karnej skarbowej o ______

______

Staje obwiniony(a) w tej sprawie ______ (imię i nazwisko) ______

______ w wieku lat ______, z zawodu ______

zamieszkujący(a) w ______, żonaty — zamężna — stanu wolnego, ojciec — matka

______ dzieci i oświadcza jak następuje:

Po objaśnieniu mię, o jakie przestępstwo jestem obwiniony(ną), ofiarowuję dobrowolnie tytułem kary pieniężnej i pojedyńczej uszczuplonej należytości kwotę ______ słownie ______ złotych, zgadzam się również na konfiskatę przedmiotu przestępstwa, t. j. ______, i zrzekając się wydania mi formalnego orzeczenia karnego, oraz wszelkich środków dalszej prawnej obrony, upraszam o zezwolenie mi na dobrowolne poddanie się karze.

Ofiarowaną w tym celu kwotę złożyłem(am) już w kasie skarbowej w ______

______

(własnoręczny podpis lub znak ręki wobec asystujących przy przesłuchaniu świadków)

Na tem protokół zakończono i podpisano
d. j. w.

(podpis urzędnika, kierującego przesłuchaniem, ewentualnie także protokolanta).

Wzór № 1626
Min. Skarbu.

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

Wzór № 7 a (do § 33 rozp. wyk.).

dnia

L.

ORZECZENIE KARNE (zasądzające)

(zupełne)

W sprawie karnej skarbowej przeciw
(imię i nazwisko obwinionego, jego zawód i miejsce zamieszkania)
rozpoczętej protokółem karnym z dnia orzeka się jak następuje:

1. winien jest prze-
(imię i nazwiske obwinionego)
stępstwa skarbowego z art. 1 L. ustawy karnej skarbowej, popełnionego przez to, że
(opisać czyn przestępny)
Czyn ten jest naruszeniem art. ustawy z dnia
(np. ustawy o opodatkowaniu piwa)

2. Za to skazuje się go na podstawie art. u. k. s. na karę pieniężną w wysokości krotnej, przypadającej od przedmiotu przestępstwa, należytości w kwocie t. j. na karę w kwocie oraz na karę konfiskaty przedmiotu przestępstwa, t. j.

3. Na podstawie art. 19 u. k. s. skazuje sie go— nadto w miejsce kary konfiskaty na dodatkową karę, pieniężną w wysokości wartości nięskonfiskowanego przedmiotu, t. j. na karę w kwocie wreszcie

4. Na podstawie art. 206 u. k. s. skazuje się go na zwrot kosztów postępowania karnego w kwocie

5. Za orzeczone powyżej kary pieniężne i koszty postępowania karnego w łącznej kwocie odpowiada całym swym majątkiem na podstawie art. 33 i u. k. s.
(wymienić osobę odpowiedzialną
wedle jej nazwiska i tytułu odpowiedzialności)
Tenże będzie zatem obowiązany uiścić tę część powyższych kar pieniężnych i kosztów postępowania, jakiej nie zdoła się ściągnąć stosownie do art. 21 u. k. s. z majątku i dochodów skazanego
(wymienić imię i nazwisko skazanego)

6. Gdyby orzeczonych w ustępie 2 i 3 kar pieniężnych w łącznej kwocie nie można ściągnąć z majątku i dochodu skazanego, ani też z majątku i dochodu odpowiedzialnego, to na ten wypadek kary te zmienia się dla skazanego na podstawie art. 20 u. k. s. na karę aresztu zastępczego przez przeciąg . Areszt ten w razie, gdyby tylko część kary pieniężnej okazała się nieściągalną, ulegnie skróceniu ściśle wedle stosunku wyżej ustanowionego.

Wzór № 1627
Min. Skarbu.

7. Dokonane u obwinionego na zabezpieczenie kary i kosztów postępowania zajęcie przedmiotów jako to: ______________ uznaje się na podstawie art. 136 lit. b) u. k. s. jako uzasadnione;
(np. wozu i koni)
zabezpieczenie to zrealizuje się w razie potrzeby bez osobnego postępowania sądowego (sądowo-cywilnego).

8. Rozszczenia, zgłoszone do wymienionych w ustępach 2 i 7 przedmiotów przez ______________ (wymienić osobę, która zgłosiła rozszczenia) oddala się jako nieuzasadnione; tenże obowiązany jest zatem uznać ważność konfiskaty tych przedmiotów.

O tem zawiadamia się stosownie do art. 186 u. k. s. tak skazanego ______________ (imię i nazwisko) jak również odpowiadającego majątkowo ______________ (imię i nazwisko—ustęp 5) oraz zainteresowanego ______________ (imię i nazwisko—ustęp 8) a wreszcie także ______________ (inne wymienione w art. 186 u. k. s. osoby) z uwagą, że według art. 187 i 188 u. k. s. wolno im wystąpić albo z zażaleniem do wyższej instancji skarbowej, albo z wnioskiem o sądowe rozstrzygnięcie sprawy.

Władza, powołana do rozstrzygnięcia zażalenia, nie jest uprawnioną do zmiany orzeczenia na niekorzyść żalącego się (art. 196 u. k. s.), jednak wniesienie zażalenia do wyższej instancji skarbowej pozbawia żalącego się prawa żądania rozstrzygnięcia sprawy przez sąd.

Tak zażalenie do wyższej instancji skarbowej, jak również wniosek o sądowe rozstrzygnięcie sprawy, złożone być mają w ciągu dni czternastu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia, w ______________
(wymienić odnośną władzę I instancji, podając bliższy adres)

UZASADNIENIE ORZECZENIA.

____

____

____

(pieczęć i podpis)

Dla Pana (ni) 1. ______________

2. ______________ w ______________

3. ______________

Wzór Nr. 7 b (do § 33 rozp. wyk.).

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

dnia

L.

ORZECZENIE KARNE (skrócone)
(zasądzające)

W sprawie karnej skarbowej przeciw

rozpoczętej protokółem karnym z dnia orzeka się jak następuje:

1. winien jest przestępstwa skarbowego z art. 1 L. (imię i nazwisko obwinionego) ustawy karnej skarbowej, popełnionego przez to, że

Czyn ten jest naruszeniem art. ustawy z dnia

2. Za to skazuje się go na podstawie art. ustawy u. k. s. na karę pieniężną w wysokości krotnej, przypadającej od przedmiotu przestępstwa należytości w kwocie, t. j. na karę w kwocie , oraz na karę konfiskaty przedmiotu przestępstwa, t. j.

3. Na podstawie art. 206 u. k. s. skazuje się go na zwrot kosztów postępowania karnego w kwocie

4. Gdyby orzeczonej w ustępie 2 kary pieniężnej w kwocie nie można ściągnąć z majątku i dochodu skazanego, to na ten wypadek zamienia się tę karę na podstawie art. 20 u. k. s. na karę aresztu zastępczego przez przeciąg ;

Areszt ten w razie, gdyby tylko część kary pieniężnej okazała się nieściągalną, ulegnie skróceniu ściśle wedle stosunku wyżej ustanowionego.

O tem zawiadamia się Pana z uwagą, że według art. 187 i 188 u. k. s. wolno mu wystąpić albo z zażaleniem do wyższej instancji skarbowej, albo też z wnioskiem o sądowe rozstrzygnięcie sprawy.

Władza, powołana do rozstrzygnięcia zażalenia, nie jest uprawnioną do zmiany orzeczenia na niekorzyść żalącego się, jednak wniesienie zażalenia do wyższej instancji skarbowej pozbawia żalącego się prawa żądania rozstrzygnięcia sprawy przez sąd.

Tak zażalenie do wyższej instancji skarbowej, jak również wniosek o sądowe rozstrzygnięcie sprawy, złożone być mają w ciągu dni czternastu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia w

UZASADNIENIE ORZECZENIA.

Wzór № 1628.
Min. Skarbu.

(pieczęć i podpis)

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

Wzór № 8 (do § 35 rozp. wyk.)

dnia ____________

L. ________

ORZECZENIE KARNE

(uwalniające).

W sprawie karnej skarbowej przeciw ______________________________
(imię i nazwisko,

____
zawód i miejsce zamieszkania obwinionego, względnie odpowiedzialnego)

rozpoczętej protokółem karnym z dnia ____________, orzeka się następująco:

(co do obwinionego)

Tenże nie jest winien zarzuconego mu przestępstwa skarbowego z art. 1 L. ______, popełnionego rzekomo przez to, że ______________________________

____

(co do odpowiedzialnego)

Tegoż uwalnia się od odpowiedzialności majątkowej za kary pieniężne i zwrot kosztów postępowania, jakie nakłada się równocześnie ______________________________
(wymienić osobę skazanego)

za przestępstwo skarbowe z art. 1 L. ____ u. k. s. popełnione przez to, że ____________

____

____

(pieczęć i podpis władzy orzekającej)

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

Wzór № 9 (orzeczenie, uwzględniające roszczenia do przedmiotów—do §-fu 36 rozp. wyk.).

dnia ____________

L. ________

ORZECZENIE

Do Pana ______________________________

w ______________________________

Zgłoszone przez Pana roszczenia do przedmiotów, przytrzymanych i zajętych w sprawie karnej przeciw ______________________________
(wymienić osobę obwinionego i sprawę, w jakiej się go obwinia)

____

uznaje się za uzasadnione i zarządza się równocześnie zwrócenie Panu tych przedmiotów, jako to:

____

____

(pieczęć i podpis władzy orzekającej)

Wzór № 10 (: orzeczenie wyższej instancji — do § 37 rozp. wyk.)

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

dnia ....

L. ....

ORZECZENIE ZAŻALENIOWE

W sprawie karnej skarbowej przeciw .... (imię i nazwisko skazanego, jego zawód i miejsce zamieszkania) .... o .... (określić sprawę, w której się orzeka) .... rozstrzygniętej orzeczeniem karnem .... (wymienić władzę, która orzeczenie wydała) .... z dnia .... L. .... orzeka .... (nazwa władzy orzekającej ....) .... wskutek zażalenia, wniesionego przez .... (skazanego) .... w przepisanym terminie, jak następuje:

— (: albo:) —

Zaczepione orzeczenie zatwierdza się w całej osnowie z powodów w niem przytoczonych (ewentualnie z innych powodów).

— (: albo:) —

Zaskarżone orzeczenie uchyla się i uwalnia się skazanego od winy i kary.

Albowiem ....

— (: albo:) —

Ustępy .... orzeczenia pierwszej instancji zatwierdza się bez zmiany, zaś ustęp .... tegoż orzeczenia uchyla się, wreszcie ustęp .... orzeczenia zmienia się w ten sposób, że ....
....

Albowiem ....

— i t. p. —

O tem zawiadamia się .... (wymienić wszystkie osoby, które wniosły zażalenie) .... z uwagą, że wedle art. 198 u. k. s. nie przysługuje przeciw temu rozstrzygnięciu żaden dalszy środek odwoławczy.

(: pieczęć i podpis władzy orzekającej.)

Dla Pana (ni) 1) ....

2) ....

w ....

(nazwa i siedziba urzędu)

dnia ______________

do L ________

Wzór № 11 (do §-fu 39 rozp. wyk.)

WYKAZ NALEŻYTOŚCI

jakie mają być wzięte za podstawę wymiaru kary pieniężnej.

Imię i nazwisko obwinionego.	Przedmiot przestępstwa (rodzaj, waga, ilość sztuk i t. p.)	Rodzaj i stopa należytości (za jednostkę) ewentualnie wraz z dodatkiem komunalnym z dokładnem podaniem przepisów ustawowych.	Kwota należytości od całego przedmiotu przestępstwa, obliczona wedle rubryki 2 i 3-ciej.	UWAGI:

(podpis)

(nazwa i siedziba urzędu)

Wzór № 12 (do § 39 rozp. wyk.)

dnia ____________

do L. ________

WYKAZ KOSZTÓW

postępowania karnego, przypadających do zwrotu stosownie do postanowień art. 206 u. k. s. w sprawie karnej przeciw ____________

Poz. bież.	Rodzaj kosztów	Wysokość kosztów		Daty rozporządzenia, którem koszty przyznano	UWAGI:
		Złotych	gr.		
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
	Razem . . .				

Wzór № 1630
Min. Skarbu.

(podpis)

Wzór № 13 (do § 40 rozp. wyk.)

SPIS AKTÓW

w sprawie karnej skarbowej przeciw ____________

Poz. bież.	Bliższe oznaczenie aktu. *)	№ dziennika podawczego, jakim opatrzono akt u władzy odbierającej	UWAGI:
1.			
2.			
3.			
4.			

*) N. b. 1) jeśli jest to pismo władzy lub urzędu, podać tylko nazwę tej władzy względnie urzędu, oraz datę i liczbę pisma.
2) jeśli protokół, podać dzień i osobę, z którą protokół spisano,
3) jeśli referat, podać liczbę, pod którą władza referująca go sporządza.

Wzór № 1631
Min. Skarbu.

Wzór № 14 (do §-fu 56 rozp. wyk.)

PAMIĘTNIK KARNY

rok 19____

Poz. bież.	№ zapisania w dzienniku podaw. protokółu karn, lub doniesienia	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania obwinionego	Dzień przytrzymania	Rodza przestępstwa	Ważniejsze decyzje i zarządzenia (z cyfrofem oznaczeniem kolejności)	Pozycja księgi kar
1.					1) .... 2) .... 3) .... 4) .... 5)	
2.					1) .... 2) .... 3) .... 4)	

Wzór № 1632—1633a.
Min. Skarbu.

Wzór № 15 (do §-fu 56 rozp. wyk.)

KSIĘGA KAR

rok 19____

Poz. bież.	Pozycja pamiętnika karnego (z roku——)	Imię i nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania wszystkich osób skazanych, względnie osób, które dobrowolnie poddały się karze	Skazanie nastąpiło na podstawie			Rodzaj i dzień popełnienia przestępstwa (podać ściśle wedle treści orzeczenia sk. względnie wyroku sądowego)	Nałożone poszczegó nym skazanym kary	Dzień uiszczenia kary pieniężnej względnie czasokres wykonania kary pozbawienia wolności
			orzeczenia karnego władzy sk.	wyroku sądowego	orzeczenia zezwalającego na dobrowolne poddanie się karze			
			Uwaga: podać władzę, względnie sąd, oraz datę i liczbę orzeczenia wzgl. wyroku tak I, jak II instancji					
1.		1) .... 2) .... 3)				do 1) winien .... do 2) winien .... do 3) winien .... przestępstwa sk. z art. ...., popełnionego przez to, że	do 1) skazany na podst. art. .... na karę .... do 2) skazany na podst. art. .... na karę .... do 3) skazany na podst. art, ... na karę	
2.								

Wzór № 1632—1633a.
Min. Skarbu,

Wzór № 16 (do § 63 rozp. wyk.).

____
(nazwa i siedziba władzy)

dnia _______________

L._______

KONTESTACJA KARNA

czyli

WYPIS Z PAMIĘTNIKA KARNEGO ORAZ Z KSIĘGI KAR

Osoba, której wypis dotyczy:..

(Uwaga: sprawy zapisane i w pamiętniku karnym i w księdze kar wykazuje się wyłącznie pod L. II.).

I. pamiętnik karny	poz. pam. kar. (z roku ....)	Dzień przetrzymania względnie wykrycia	Nr. zapisania w dzienniku podaw. protokółu karnego lub doniesienia	Rodzaj przestępstwa (wedle treści protokółu karnego względnie doniesienia)	Ostatnie wydane zarządzenie lub decyzja (data, liczba oraz krótka treść)

II. księga kar	poz. księgi kar (z roku ....)	Skazanie nastąpiło na podstawie: orzeczenia karnego władzy skarb.:	Skazanie nastąpiło na podstawie: wyroku sądowego	Skazanie nastąpiło na podstawie: Orzeczenia skarb. zezwalającego na dobrow. poddanie się karze	Rodzaj i dzień popełnienia przestępstwa (wedle treści orzeczenia względnie wyroku)	Orzeczone kary (Przy karach pieniężnych nałożonych w wielokrotności opłaty, podać, ilokrotną nałożoną karę)	Czasokres wykonania kary pozbawienia wolności względnie dzień uiszczenia kary pieniężnej
		Uwg.: W razie rozstrzygnięcia w dwóch instancjach podać daty obu rozstrzygnięć					
					Winien przestępstwa sk. z art........ popełnionego przezto, że..............	zasądzony na podstawie art........ na karę..............................	

(podpis)

Wzór № 1624
Min. Skarbu.

Wzór № 17 (do §-fu 65 rozp. wyk.).

INDEKS
PRZESTĘPCÓW SKARBOWYCH

Litera początkowa nazwiska: . . . . ______________

Nazwisko przestępcy	Imię zawód i miejsce zamieszkania przestępcy	Oznaczenie spraw tego przestępcy przez podanie pozycji (z roku____) pamiętnika karnego i księgi kar								UWAGI
1.		pam. kar.								
		ks. kar								
		pam. kar.								
		ks. kar								
2.		pam. kar.								
		ks. kar								
		pam. kar.								
		ks. kar								
3.		pam. kar.								
		ks. kar								
		pam. kar.								
		ks. kar								

Wzór № 1635—1635 a
Min. Skarbu.

i t. d,

Izba skarbowa
Dyrekcja ceł w ....
dnia ....
L ....

Wzór № 18 (do § 66 rozp. wyk.).

WYKAZ SPRAW KARNYCH OGÓLNY

t. j. tak spraw pozostałych do rozstrzygnięcia z lat poprzednich, jak również spraw, jakie przybyły w roku sprawozdawczym 19..........

(wedle stanu z końcem tegoż roku).

1	2	3	4	5		6			7
Nazwa i siedziba Urzędu I instancji	Pozostało z lat poprzednich nierozstrzygniętych spraw	W ciągu roku sprawozdawczego 19..... przybyło nowych spraw	Razem spraw (suma z dwóch poprzednich rubryk)	Z ogólnej ilości spraw podanej w rubryce 4		Ze spraw nierozstrzygniętych t.j. podanych w rubryce 5 b. zalegało z końcem roku sprawozdawczego spraw:			Ogólna ilość spraw niewykreślonych z pamiętnika karnego z końcem roku sprawozdawczego (par. 59 rozp. wyk.)
				a. rozstrzygnięto w ciągu roku sprawozdawczego spraw:	b. pozostało z końcem roku sprawozdawczego nierozstrzygnięt. spraw:	z roku sprawozdawczego 19..... spraw	z roku poprzedniego t.j. 19..... spraw	z lat jeszcze dawniejszych spraw	
Razem:			(podpis)						

Izba skarbowa
Dyrekcja ceł w ....
dnia ....
L ....

Wzór № 19 (do § 66 rozp. wyk.).

WYKAZ SPRAW KARNYCH SZCZEGÓLNY

t. j. spraw, pochodzących wyłącznie z roku sprawozdawczego 19..........

(sporządzony wedle stanu z końcem tegoż roku)

1	2	3				4
Nazwa i siedziba Urzędu I instancji	W roku sprawozdawczym 19..... wpłynęło ogółem wedle pamiętnika karnego spraw	Z ilości podanej w poprzedniej rubryce				Ze spraw podanych w rubryce 3 b. (rozstrzygniętych administracyjnie) przekazano wskutek wniosku strony do sądowego rozstrzygnięcia spraw
		a. przekazano odrazu do sądowego rozstrzygnięcia t. j. bez wydania orzeczenia skarb.	b. wydano orzeczenie karne skarbowe	c. zezwolono na dobrowolne poddanie się karze	d. załatwiono w inny sposób (art. 152 i 158 ust. 1 u. k. s.)	
Razem:			(podpis)			

Dyrekcja Ceł
dnia____________________
L.__________

WYKAZ SPRAW KARNYCH SĄDOWY

t. j. spraw, zalegających w sądach z końcem roku sprawozdawczego 19____

1.	2.		3.		
NAZWA i SIEDZIBA SĄDU:	Ilość spraw zalegających w sądzie.		Z pośród spraw nierozstrzygniętych (rubryka 2 a) przekazano do sądowego rozstrzygnięcia		
	a) nierozstrzygniętych	b) rozstrzygniętych jednak nieukończonych	a) w roku sprawozdawczym 19___ spraw	b) w roku poprzedzającym, t. j. 19___ spraw	c) w latach jeszcze dawniejszych spraw
Razem:					

(podpis)

Wiadomości nieurzędowe.

KASA PRZEZORNOŚCI

urzędników i pracowników Centrali Ministerstwa Skarbu.

Na podstawie statutu zatwierdzonego przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej powstała przy Ministerstwie Skarbu i rozpoczęła czynności z dn. 15 marca 1926 r. Kasa Przezorności urzędników i pracowników Ministerstwa Skarbu. Kasa ta nadzwyczaj szybko sie rozwija, dość powiedzieć, że gdy organizacyjne zebranie w dn. 15 marca 1926 r. zebrało około 30 uczestników Kasy, poniższa tabelka daje obraz stopniowego powiększania się ilości członków i w obecnej chwili stanowi około 200 członków. Bo też Kasa Przezorności daje uczestnikom swym zdrowe zasady przedewszystkiem oszczędzania drogą przymusowego opodatkowania się w stosunku 2% pobieranych przez uczestników poborów brutto. Oszczędność ta z chwilą przystąpienia uczestnika do Kasy są oprocentowane w stosunku 8% od sta rocznie. Następnie uczestnik Kasy ma prawo bez poręczenia otrzymywać pożyczki w stosunku 20% poborów, płacąc 1% miesięcznie tytułem procentów. Od nowowstępujących Zarząd Kasy pobiera zaledwie 60 gr. wpisowego na wydatki kancelaryjne. Formalności przy wpisywaniu się na członka, jak również podejmowaniu pożyczki, są nadzwyczaj uproszczone, tak że uczestnik Kasy na formalności te traci zaledwie kilka minut. Pozatem Zarząd Kasy stara się o powiększenie funduszów Kasy, stających się również własnością uczestników Kasy. A więc sprzedaje znaczki stemplowe i uzyskane z tego źródła dochody w wysokości 3% są dzielone między uczestników co miesiąc w równych częściach. Fundusze z tego źródła są zapisywane do księgi B .

Jeżeli weźmiemy do rąk zestawienie zysków i strat Kasy, widzimy, że Kasa za okres od 15 marca do 31 października 1926 r. dała czystego zysku 6.696 zł. 61 gr. podczas gdy sami członkowie wpłacili do Kasy zaledwie 7.002 zł. 70 gr., czyli inaczej mówiąc Zarząd powiększył majątek Kasy przez swą skrzętną gospodarkę o owe 6.696 zł. 61 gr. W ten sposób bilans brutto za okres od 15-go marca do 31 października 1926 r., zamyka się kwotą 15.022 zł. 61 gr.

Cyfrowe dane bilansów miesięcznych brutto zamykają się widocznym znacznym obrotem, a mianowicie: w marcu — 29.769 zł. w kwietniu — 112.615 zł., w maju — 183.334 zł. w czerwcu — 248.511 zł., w lipcu — 332.202 zł., w sierpniu — 392.113 zł., we wrześniu — 440.981 zł., w październiku — 515.464 zł.

B I L A N S B R U T T O

za czas od 15 marca do 31 października 1926 r.

AKTYWA	Zł. i gr.	PASSYWA	Zł. i gr.
Kasa	920.68	Wpisowe . . .	109.20
Koszty handlowe	932.30	Wkłady . . .	391.00
Marki stemplowe	1.395.23	Księga A . . .	7.002.70
Pożyczk . . .	9.840.00	Księga B . . .	7.136.76
Papiery $^0/_0{}^0/_0$.	1.934.40	Procenty . . .	382.95
	15.022.61		15.022.61

R A C H U N E K S T R A T I Z Y S K Ó W

Koszty handlowe	932.30	Wpisowe . . .	109.20
Czysty zysk . .	6.696.61	Procenty . . .	382.95
		Prowlzja . . .	7.136.76
	7.628.91		7.628.91

B I L A N S N E T T O

na dzień 1 listopada 1926 r.

AKTYWA		
Kasa	920.68	
Marki stemplowe	1.395.23	
Pożyczki	9.840.00	
Papiery $^0/_0{}^0/_0$	1.934.40	14.090.31
PASSYWA		
Wkłady	391.00	
Wkładki członkowskie (Conto „A")	7.002.70	7.393.70
Czysty zysk . . .		6.696.61

PODZIAŁ

między stowarzyszonemi uzyskanej za czas od 15-III do 31-X 1926 r. prowizji:

w Marcu	między	55	członków	po	6 zł.	Ogółem	330.00
„ Kwietniu	„	69	„	„	12.25	„	845.25
„ Maju	„	112	„	„	20.66	„	2.314.04
„ Czerwcu	„	132	„	„	5.93	„	783.63
„ Lipcu	„	140	„	„	7.86	„	1.100.74
„ Sierpniu	„	146	„	„	4.38	„	640.50
„ Wrześniu	„	162	„	„	2.72	„	441.30
„ Październiku	„	168	„	„	4.50	„	681.30
				Razem złotych . .			7.136.76

Powyższa ilość 168 członków dzieli się według posiadanych stopni służbowych w sposób następujący:

w	II stopniu	służbowym	—	1	członków
„	III	„	—	1	„
„	IV	„	—	5	„
„	V	„	—	11	„
„	VI	„	—	16	„
„	VII	„	—	16	„
„	VIII	„	—	35	„
„	IX	„	—	42	„
„	X	„	—	23	„
„	XI	„	—	13	„
„	XII	„	—	7	„
„	XIII	„	—	5	„
„	XIV	„	—	1	„
„	XV	„	—	—	„

Nadmienia się, wreszcie że od 15 marca do 31 pździernika 1926 r. przystąpiło do Kasy 176 osób. Z tej liczby wykreślono:

1) na własne żądanie	4 osoby
2) z powodu ustąpienin z Ministerstwa	3 „
3) z powodu przejścia w stan spoczynku	1 „
Razem	8 osób

Wybrany przez Walne Zgromadzenie założycieli Kaszy, Zarząd stanowią pp.:

Henryk Musiałowski.

Stefan Płaszkowski.

Antoni Charkowski.

Tłoczono czionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22 Nr. 34611. 4.XII. 26. 6000.